

یوشع

پیشگفتار

مَوْضُوعِ اَصْلِي كِتَابِ يَوْشِعِ دَاخِلِ شُدُونِ بَنِي إِسْرَائِيلِ دَ
سَرزَمِينِ وَعَدِه شُدِه، يَعْنِي دَ سَرزَمِينِ كِنْعَانِ اَسْتِه وَ جَايِ-
دَ- جَايِ شُدُونِ اَزْوَا دَ اَوْنَجِي. بَنِي إِسْرَائِيلِ چَلِ سَالِ دَ بِيَابُو
سَرگَرْدُو بُود، تَا بِلَاخِرِه خُداوندِ دَ يَوْشِعِ اَمْرِ كَدِ كِه اَوْنَا رِه اَز
شَرْقِ دِرْيَايِ اُردُنِ دَ سَرزَمِينِ وَعَدِه شُدِه كُوجِ بَدِيَه. آيَه هَايِ
مَشْهُورِ دَزِي بَارِه اَيْنِيَا اَسْتِه: ”قَوِي وَ دَلِيرِ بَشِ، چَرَاكِه تُو اِي
قَوْمِ رِه صَاحِبِ سَرزَمِينِي مُونِي كِه مَا دَ بَابِه كَلُونَايِ اَزِيَا قَسْمِ
خُورْدُم كِه دَزِيَا مِيدِيم. فَقطِ قَوِي وَ غَدْرِ دَلِيرِ بَشِ تَا بَتْنِي
مُطَابِقِ تَمَامِ شَرِيعَتِي كِه خِدْمَتگَارِ مِه مُوسَى دَز تُو اَمْرِ كَدِه، دَ
دِقَّتِ عَمَلِ كَنِي؛ اَز شَرِيعَتِ طَرَفِ رَاسْتِ يَا چَپِ تَاوِ نَخُورِ تَا
هَر جَايِ كِه بُورِي كَامِيَابِ شُنِي.“ (فَصَلِ ١ آيَه هَايِ ٦ وَ ٧)
يَوْشِعِ اَز اَمْرِ خُداوندِ اِطَاعَتِ كَدِ وَ غَيْتِيكِه اَوْنَا دَ دِرْيَايِ اُردُنِ
رَسِيدِ اَوهَايِ دِرْيَايِ اُردُنِ دَ اَمْرِ خُداوندِ اِيستِه شُدِ وَ بَنِي
إِسْرَائِيلِ اَز مِينَكَلِ دِرْيَا دَ طَرَفِ غَرْبِ دِرْيَايِ اُردُنِ تِيرِ شُدِ.

وَخْتِيكِه اَوْنَا دَ سَرزَمِينِ كِنْعَانِ رَسِيدِ، اَوْنَا دَ كُومَكِ خُداوندِ
پادشاهِ هَايِ كَلُو رِه شِكْسَتِ دَدِ وَ سَرزَمِينَايِ اَزْوَا رِه تَصْرُفِ
كَدِ. چِيْزِي كِه بَطُورِ وَاضِحِ دَ اَمْرِي كِتَابِ دِيدِه مُوشِه اَيْنِي
اَسْتِه: هَر وَخْتِيكِه بَنِي إِسْرَائِيلِ اَز اَمْرِ خُداوندِ اِطَاعَتِ مُونِه
اَوْنَا پِيرُوزِ مُوشِه وَ هَر غَيْتِيكِه نَا اِطَاعَتِي مُونِه شِكْسَتِ
مُوخُورِه وَ گَرِفْتَارِ بَلَا- وَ- مُصِيبَتِ مُوشِه.

دَ آخِرِ كِتَابِ، يَوْشِعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ رَهَ نَصِيحَتِ مُونَه و بَلَدِه ازوا
 اینی رقم مُوگیه: ”پس آلی از خُداوند بترسید و اُو ره
 مُخْلِصَانَه و صَادِقَانَه خِدْمَتِ كُنید؛ خُدايُونی ره كه بابِه كَلُونای
 شُمُو دَ اُو طرفِ دريایِ فَرَاتِ و دَ مِصرِ عِبَادَتِ مُوكَدِ از خُو
 دُور كُنید و تنها خُداوند ره عِبَادَتِ كُنید. اِمروز بَلَدِه خُو
 اِنْتِخَابِ كُنید كه كِي ره پَرستِشِ مُونید؛ لِيكِنِ ما و خانوارِ مه
 خُداوند ره پَرستِشِ مُونی!“ (فصلِ ۲۴ آيه های ۱۴ و ۱۵ كه دَ
 باله ذِكرِ شُدِه، از آيه های مشهُورِ كِتَابِ يَوْشِعِ اُسْتِه.)

فهرستِ عنوانها

خُداوندِ قَدِ يَوْشِعِ توره مُوگیه (فصلِ ۱ آيه ۱)

يَوْشِعِ بَلَدِه قَوْمِ اَمْرِ اَمَادِه شُدُو رَه مِيدِيه (۱۰:۱)

رَاحَابِ و جَاسُوسَا (۱:۲)

تِيرِ شُدُونِ قَوْمِ إِسْرَائِيلِ از دريایِ اُردُنِ (۱:۳)

دَوَازْدِه سَنَگِ يَادِگَارِي (۱:۴)

مَرَاسِمِ خَتْنِه دَ جِلْجَالِ (۱:۵)

عِيدِ پِصْحِ دَ جِلْجَالِ (۱۰:۵)

رَوِيَايِ يَوْشِعِ (۱۳:۵)

سَقُوطِ اَرِيحَا (۱:۶)

كُنَاهِ عَخَانِ (۱:۷)

نَابُودِي شَارِ عَايِ (۱:۸)

عَهْدِ نُو دَ كَوِهِ عِيْبَالِ (۳۰:۸)

حِيلَه و مَكْرِ مَرْدُمِ جِبْعُونِ (۱:۹)

اَفْتُو دَ جَايِ خُو اَيْسْتِه مُوشِه (۱:۱۰)

كُشْتُونِ پَنَجِ پَادِشَاهِ (۱۶:۱۰)

تَصْرُفِ كَدُونِ شَارَايِ جَنُوبِي (۲۹:۱۰)

شِكْسَتِ پَادِشَايُونِ شِمَالِ (۱:۱۱)

- پادشایونی که از مُوسَى شِکست خورد (۱:۱۲)
- پادشایونی که از یوشع شِکست خورد (۷:۱۲)
- جای‌های که هنوز تَصْرُف نَشُدُّد (۱:۱۳)
- سرزمینِ طایفه رَثوِیین (۸:۱۳)
- سرزمینِ طایفه جاد (۱۵:۱۳)
- سرزمینِ نِیمِ طایفه مَنَسّی (۲۴:۱۳)
- زمینِ نِیمِ طایفه مَنَسّی (۲۹:۱۳)
- تقسیمِ زمینایِ غَرَبِ دریایِ اُردُن (۱:۱۴)
- تقسیمِ کالِیب (۶:۱۴)
- تقسیمِ اَوْلادِ یهُودا (۱:۱۵)
- تقسیمِ اَوْلادِ یوسُف (۱:۱۶)
- تقسیمِ نِیمِ طایفه مَنَسّی دَ غَرَبِ دریایِ اُردُن (۱:۱۷)
- درخواستِ اَوْلادِ مَنَسّی و اِفرایم (۱۴:۱۷)
- تقسیمِ باقیِ زمینا (۱:۱۸)
- تقسیمِ طایفه بنیامین (۱۱:۱۸)
- تقسیمِ طایفه شِمعون (۱:۱۹)
- تقسیمِ طایفه زَبولُون (۱۰:۱۹)
- تقسیمِ یساکار (۱۷:۱۹)
- تقسیمِ طایفه اَشیر (۲۴:۱۹)
- تقسیمِ طایفه نَفتالی (۳۲:۱۹)
- تقسیمِ طایفه دان (۴۰:۱۹)
- تقسیمِ یوشع (۴۹:۱۹)
- شارای پناهگاه (۱:۲۰)
- شارای لاویا (۱:۲۱)
- پس رفتونِ طایفه‌های شَرَقِ دریایِ اُردُن (۱:۲۲)
- جَنجالِ دَ باره قُربانگاهِ نو (۱۰:۲۲)
- اَخْرِی نَصِیْحَتِ یوشعِ دَ رهبرایِ قَوْم (۱:۲۳)

عهد و پیمان د شکیم تازه موشه (۱:۲۴)

فوت یوشع (۲۹:۲۴)

خدا د یوشع وظیفه میدیه

۱ بعد ازی که موسی خدمتگار خدایوند فوت کد، خدایوند د یوشع باچه نون که دستیار موسی بود، گفت: ^۲ ”خدمتگار مه موسی فوت کده. پس آلی باله شو و تو و پگ امزی قوم از دریای اردن تیر شده د سرزمینی داخل شنید که ما دزوا، یعنی د بنی اسرائیل میدیم. ^۳ د هر جای که پای خو ره میلید، د یاد شمو بشه که ما اونجی ره دز شمو ددیم، امو رقم که د موسی وعده کده بودم. ^۴ از بیابو تا لبنان تا دریای بزرگ، یعنی دریای فرات، تمام سرزمین حتیا تا دریای کته طرف غروب آفتو، سرزمین شمو موشه. ^۵ د تمام روزای زندگی تو هیچ کس د برابر تو ایسته شده نمیتنه. امو رقم که ما قد موسی بودم قد تو ام آستم؛ ما تو ره تنها نمیلم و تو ره ایله نمیدیم. ^۶ قوی و دلیر بش، چراکه تو ای قوم ره صاحب سرزمینی مونی که ما د بابه کلونای ازیا قسم خوردم که دزیا میدیم. ^۷ فقط قوی و غدر دلیر بش تا بتنی مطابق تمام شریعتی که خدمتگار مه موسی دز تو امر کده، د دقت عمل کنی؛ از شریعت طرف راست یا چپ تاو نخور تا هر جای که بوری کامیاب شنی. ^۸ امی کتاب شریعت از دان تو دور نشنه، بلکه شاو و روز د باره شی فکر کو تا مطابق تمام چیزای که د امزی کتاب نوشته شده د دقت عمل کنی، اوخته تو د مقصد خو پیروز و کامیاب موشی. ^۹ ما بسم دز تو امر مونم: قوی و دلیر بش؛ ترس نخور و وحشت زده

نشو، چون خداوند، خدای تو قد تو آسته د هر جای که بوری.

یوشع بلده قوم امر آماده شدو ره میدیه

^{۱۰} پس یوشع د سرکرده های قوم امر کده گفت: ^{۱۱} ”د مینکل خیمه گاه بگردید و د قوم امر کده بگید: ’نان راه خو ره تیار کنید، چراکه بعد از سه روز شمو از دریای اردن تیر شده داخل مورید تا سرزمینی ره تصرف کنید که خداوند، خدای شمو د عنوان ملکیت دز شمو میدیه.“

^{۱۲} اوخته یوشع د رئوبینیا، جادیا و نیم طایفه منسی گفت: ^{۱۳} ”امو توره ره د یاد خو بیرید که موسی خدمتگار خداوند دز شمو امر کده گفت، ’خداوند، خدای شمو دز شمو آرامی میدیه و امی سرزمی ره دز شمو مویخشه.‘ ^{۱۴} خاتونوی شمو، بچکیچای شمو و چارپایای شمو د سرزمینی که موسی د ای طرف دریای اردن دز شمو دده باقی بمنه، لیکن تمام مردای جنگی شمو باید مسلح شده پیش پیش برارون اسرائیلی خو از دریای اردن تیر شنه و اونا ره کومک کنه ^{۱۵} تا خداوند بلده برارون شمو ام رقم از شمو آرامی بدیه و اونا ام سرزمینی ره که خداوند، خدای شمو دزوا میدیه تصرف کنه. بعد ازو شمو میتنید که پس د سرزمین خو بیید و او ره صاحب شنید، د سرزمینی که موسی خدمتگار خداوند د ای طرف دریای اردن سون شرق دز شمو دد.“

^{۱۶} اوخته اونا د جواب یوشع گفت: ”هر چیزی ره که دز مو امر کدی، مو انجام میدی و هر جای که مو ره ری کنی، مو

موری. ^{۱۷} اُمُو رَقْمِ كِه اَز مُوسَى دَ هَر چِيزِ اِطَاعَتِ كَدَى، اَز تُو اِمِ اِطَاعَتِ مُونَى؛ وَ دُعَا مُونَى كِه خُداوند، خُداى تُو قَد تُو بَشَه اُمُو رَقْمِ كِه قَد مُوسَى بُود. ^{۱۸} هَر كَسَى كِه اَز حُكْمِ تُو سَرِپِچَى كَنه وَ اَز توراى تُو هَر چِيزِى كِه اَمْرِ كَنِى اِطَاعَتِ نَكَنه، اُو كُشْتَه مُوشَه. پَس قَوَى وَ دَلِيرِ بَشَ.”

راحاب و جاسوسا

۲ ^۱ اوخته يوشع باچه نون دُو جاسوس ره از شطيم تاشكى رى كده گُفت: ”بوريد، اُمُو سرزمى ره توخ كنيد، خصوصاً اريحا ره.“ پس اونا رفته دَ خانه يگ خاتونِ فاحشه دَ نامِ راحاب داخل شد و شاو ره دَ اونجى تير كد. ^۲ دَ امزو غيت دَ پادشاهِ اريحا خبر دده شد كه: ”چند اسرائيلى امشاو دَ اينجى آمده تا دَ باره سرزمينِ مو جاسوسى كنه.“ ^۳ اوخته پادشاهِ اريحا دَ راحاب پيغام رى كده گُفت: ”مرداى كه دَ پيش تُو آمده و دَ خانه تُو داخل شده، اونا ره بُرو بَير، چراكه اونا آمده تا دَ باره پگِ سرزمينِ مو جاسوسى كنه.“ ^۴ مگم راحاب اُمُو دُو مرد ره گِرِفْتَه تاشه كد و گُفت: ”اَرَمِ، اُمُو مردا دَ پيشِ ازمه آمد، ليكن ما نفاميدم كه اونا از كجا آمده بود. ^۵ وَ دَ غيتِ بسته شُدونِ درگه شار دَ تريكى اُمُو مردا بُر شده رفت و نموفامم كه كجا رفت؛ دَ عَجَلَه از دُمبالِ ازوا بوريد، چون ميتنيد اونا ره گير كنيد.“ ^۶ ليكن راحاب اونا ره دَ بَلَه بام برده دَ تى بوته هاى كتان كه دَ سرِ بام چيندد، تاشه كدد. ^۷ پس اُمُو نفرا دَ راهِ دريائى اُردُن از جاي كه او دريا كم بود از دُمبالِ ازوا رفت. امى كه نفراى دُمبالِ كُننده بُر شد، درگه شار بسته

^۸پیش ازی که جاسوسا خاو کنه، راحاب دَ پیشِ ازوا دَ بله بام رفت ^۹ و دزوا گُفت: ”ما میدنم که خُداوند ای سرزمی ره دز شُمو دده و ترسِ از شُمو دَ بله مو حاکم شُده و پگِ باشنده های امزی سرزمی از ترسِ شُمو کمِ دل شُده. ^{۱۰} چُون مو شنیدی که خُداوند چطور آو دریای سُرخ ره دَ پیشِ روی شُمو خُشک کد و ختیکه شُمو از مصر بُر مُوشدید؛ و چیزای ره که شُمو دَ حقِ دُو پادشاهِ اموریا کدید یعنی دَ حقِ سیحون و عوج که دَ او طرفِ دریای اُردُن بُود، و اونا ره کاملاً نابُود کدید. ^{۱۱} و ختیکه مو امی ره شنیدی، مو جُرأتِ دلِ خو ره از دستِ ددی و از خاطرِ از شُمو دَ هیچ کُدم مو جُرأتِ باقی نَمند، چراکه خُداوند، خُدای شُمو امِ باله دَ آسمو و ام تاه دَ زمی خُدا آسته. ^{۱۲} پس آلی بلده مه دَ خُداوند قَسَم بُخورید که امی رقم که دَ حقِ شُمو خوبی کُدم، شُمو ام دَ حقِ خانوارِ آته مه خوبی مُونید. دز مه یگِ نشانی دقیق بدید ^{۱۳} که آته و آبه مَره، برارو و خوارون مَره و پگِ نفرای ره که دزوا تعلقِ دَره زنده میلید و جان های مو ره از مُردو نجات میدید.“ ^{۱۴} اوخته امو مُردا دَ راحاب گُفت: ”زندگی مو دَ عِوضِ از شُمو نابُود شُنه که وختی خُداوند امی سرزمی ره دز مو بدیه و مو قد شُمو دَ مهربانی و وفاداری رفتار نکنی، دَ شرطی که تو از نَقشه مو دَ کس چیز نگی.“

^{۱۵}پس راحاب اونا ره قد ریسپو از کلکین تاه کد، چُون خانه ازو دَ دیوالِ شار بُود و او دَ بینِ دیوالِ زندگی مُوکد. ^{۱۶} او دزوا گُفت: ”طرفِ کوهستو بورید، نشنه که دُمبال کُننده ها

شُمو ره گیر کنه. د اُونجی سه روز خودون ره تاشه کنید تا دُمبال کُننده ها پس بیه؛ بعد ازو میتنید د راه خو بورید.“
۱۷ اوخته امو مردا دزو گُفت: ”مو امزی قَسَم که تو مو ره

وادار کدی بُخوری آزاد اُستی اگه تو اینی کار ره نکنی:

۱۸ وختیکه مو د سرزمین شُمو داخل شدی، تو اینمی ریسپون سُرخ ره د امزی کلکین که مو ره از شی تاه کدی بسته کو و آته و آبه خو ره قد برارو و پگ خانوار آته خو د پیش خود خو د خانه خو جم کو. ۱۹ هر کسی که از درگه خانه تو بر شده د کوچه بوره، خون شی د گردون خود شی اُسته و مو بے گناه اُستی، لیکن هر کسی که قد از تو د خانه تو بشه، اگه د بله ازوا دست باله شنه، خون ازو د گردون ازمو موشه.

۲۰ و ام اگه تو از نقشه مو د کس چیزی بُگی، اوخته مو امزی قَسَم که تو مو ره وادار کدی قَسَم بُخوری آزاد اُستی“ ۲۱

راحاب گُفت: ”امو رقم که گُفتید، امو رقم موشه.“ پس او اونا ره ری کد و اونا رفت. اوخته راحاب ریسپون سُرخ ره د کلکین بسته کد.

۲۲ اونا ری شده د کوهستو رفت و سه روز د اُونجی مند تا غیتی که دُمبال کُننده ها پس آمد. دُمبال کُننده ها اونا ره د تمام راه پالید، لیکن پیدا نتنست. ۲۳ اوخته امو دو مرد از کوه تاه شد و از دریای اُردن تیر شده پیش یوشع باچه نون آمد و تمام چیزای ره که قد ازوا رخ دد، بلده یوشع نقل کد. ۲۴ اونا د یوشع گُفت: ”واقعاً که خداوند پگ امزو سرزمی ره د دست ازمو دده؛ چون پگ باشنده های امزو سرزمی از خاطر ازمو کم دل شده.“

تیر شُدونِ قَوْمِ إِسْرَائِيلِ از دریای اُردُن

۳ صَبَاحِ گاهِ روزِ دِیگِه شِی یوشِعِ باله شُد و قد پگِ بَنی إِسْرَائِيلِ از شِطِیْمِ کوچِ کده دَ بَغْلِ دریای اُردُن آمد. اونا پیش از تیر شُدو دَ اُمونجی خیمه زد. ۲ بعد از سه روز سرکرده های ازوا دَ بَینِ خیمه گاه گشت ۳ و دَ قَوْمِ اَمْرِ کده گُفت:

”وختی دیدید که صندوقِ عهدِ خُداوند، خُدای شُمو ره لاویای پیشوا مُوبره، اوخته شُمو ام از جای خُو رِی شُدِه از پُشتِ اَزو بورید، ۴ لیکن دَ بَینِ ازشُمو و صندوقِ عهد باید دَ اندازه دُو هزار توغی فاصله بَشه و دَزو نزدیک نشنید. از پُشتِ اَزو بورید تا شُمو بدنید که از کُدَم راه باید بورید، چراکه پیش ازی شُمو ازی راه تیر نشدید.“

۵ اوخته یوشِعِ دَ قَوْمِ گُفت: ”خودون ره تقدیس کنید، چُون صَبَاحِ خُداوند دَ مینکل شُمو کارای عجیب انجام میدیه.“ ۶ و یوشِعِ قد پیشوا یو گپ زده گُفت: ”صندوقِ عهد ره باله کده پیش پیشِ قَوْمِ حَرکتِ کنید.“ پس اونا صندوقِ عهد ره باله کده پیش پیشِ قَوْمِ رِی شُد.

۷ و خُداوند دَ یوشِعِ گُفت: ”امروز شروعِ روزی اَسته که ما تُو ره دَ نظرِ پگِ إِسْرَائِيلِ بزرگِ مُونم تا اونا بدنه که ما قد تُو اَستم، اُمو رقم که قد موسی بُودم. ۸ پس تُو دَ پیشوا یونی که صندوقِ عهد ره مُوبره اَمْرِ کده بگی: ’وختیکه دَ لبِ آوِ دریای اُردُن رَسیدید دَ مَنه آو ایسته شنید.“

۹ اوخته یوشِعِ دَ بَنی إِسْرَائِيلِ گُفت: ”نزدیک بیید و تورای خُداوند، خُدای خُو ره بَشنَوید.“ ۱۰ و یوشِعِ اِدامه دده گُفت:

”دَ امزی و سِیله شُمُو مِیدِنید که خُدای زنده دَ مینکل شُمُو آسته و اُو کِنعانیا، حِتیا، حویا، فرزیا، جَرجاشیا، اَموریا و یبوسیا ره حتماً از پیشِ رُوی شُمُو بُر مونه. ^{۱۱} اونه، صندوقِ عهدِ خُداوندِ تمامِ زمی پیشِ پیشِ شُمُو از دریای اُردُن تیر موشه. ^{۱۲} پس آلی دوازده نفر ره از طایفه های اِسرائیل اِنِتخاب کنید، از هر طایفه یگ نفر. ^{۱۳} و امی که قفِ پای های پیشوایونی که صندوقِ عهدِ خُداوند، صاحبِ تمامِ زمی ره موبره دَ آوهای دریای اُردُن ایشته شُنه، آوهای اُردُن که از باله جاری آسته بند موشه و ایسته شُده رقمِ یگ تپه موشه.“

^{۱۴} وختیکه قوم از خیمه های خُو ریی شُد تا از دریای اُردُن تیر شُنه، پیشوایونی که صندوقِ عهد ره موبُرد، پیشِ پیشِ قوم حَرکت کد. ^{۱۵} پیشوایونی که صندوقِ عهد ره موبُرد دَ دریای اُردُن رَسید؛ امی که پای های پیشوایونی که صندوقِ عهد ره موبُرد دَ آو لبِ دریا ایشته شُد، باوجودِ که دریای اُردُن دَ تمامِ فصلِ دِرو آو خیزی دَره، ^{۱۶} آوی که از باله میمد از حَرکت مند و تا فاصیلِه غدر دُور یعنی تا شارِ آدم که دَ پالوی صرتان آسته دَند شُد و آوی که طرفِ دریای مُرده مورفت، یعنی طرفِ دریای که دَ دَشت آسته، کاملاً قطع شُد. اوخته قوم از دریا دَ جایی تیر شُد که رُوی دَ رُوی اَریحا بُود. ^{۱۷} و پیشوایونی که صندوقِ عهدِ خُداوند ره موبُرد دَ مینکل دریای اُردُن دَ خُشکی ایسته شُد تا پگِ اِسرائیل دَ خُشکی تیر شُد، یعنی تا تمامِ قوم از دریای اُردُن تیر شُده خلاص شُد.

دوازده سنگِ یادگاری

۴ وختیکه پگ قوم از دریای اُردُن تیر شده خلاص شد، خداوند د یوشع گفت: ۲ ”امو دوازده نفر ره که انتخاب کدے از مینکل قوم بگیر، از هر طایفه یگ نفر ۳ و دزوا امر کده بگی، دوازده سنگ ره ازینجی از منہ دریای اُردُن از جایی که پای های پیشوایو ایسته شده بگیرید و قد خو بُرده د امزو جای بیلید که امشاو خیمه میزنید.“

۴ پس یوشع دوازده مردی ره که از مینکل بنی اسرائیل انتخاب کد کوی کد، یعنی از هر طایفه یگ نفر. ۵ و یوشع دزوا گفت: ”د پیش صندوق خداوند، خدای خو د مینکل دریای اُردُن بورید و هر کدم شمو یگ سنگ ره د شانہ خو باله کده ببرد، دوازده سنگ د مطابق طایفه های بنی اسرائیل، ۶ تا امیا د مینکل شمو یگ نشانی بشه؛ و غیتیکه بچکیچای شمو د آینده از شمو پُرسان کده موگیه: ’امی سنگا بلده شمو چی معنی دَره؟‘ ۷ شمو دزوا بگید که آوهای دریای اُردُن پیش روی صندوق عهد خداوند از حرکت مند، یعنی وختیکه او از دریای اُردُن تیر موشد، آوهای دریای اُردُن دوپاره شد. پس امی سنگا باید بلده بنی اسرائیل تا ابد یگ یادگار بشه.“

۸ بنی اسرائیل امو رقم کد که یوشع امر کد. اونا دوازده سنگ ره از منہ دریای اُردُن د مطابق تعداد طایفه های بنی اسرائیل گرفت، امو رقم که خداوند د یوشع امر کد، و اونا ره قد خو د جایی بُرد که خیمه زد و د امونجی ایشت.

۹ امچنان یوشع دوازده سنگ ره د مینکل دریای اردن شیخ
کد، دمزو جای که پای های پیشوایونی که صندوق عهد ره
مؤبرد ایسته شدد؛ و اونا تا امروز د اونجی آسته.

۱۰ پیشوایونی که صندوق ره مؤبرد د مینکل دریای اردن
ایسته مند تا پگ چیزای که خداوند د یوشع امر کدد که د
قوم بگیه کاملاً انجام دده شد، مطابق پگ چیزای که موسی
د یوشع هدایت دده بود. پس مردم د عجله تیر شد. ^{۱۱} امی که
پگ قوم تیر شده خلاص شد، صندوق خداوند قد پیشوایو د
پیش روی قوم از دریا تیر شد. ^{۱۲} اولاده رئوبین، اولاده جاد و
نیم طایفه منسی مسلح پیش پیش بنی اسرائیل از دریا تیر
شد، امو رقم که موسی دزوا امر کدد. ^{۱۳} تقریباً چل هزار نفر
مسلح بلده جنگ د حضور خداوند از دریا د دشت های
اریحا تیر شد.

۱۴ د امزو روز خداوند یوشع ره د نظر پگ اسرائیل بزورگ کد
و اونا از یوشع د تمام روزای زندگی شی میترسید، امو رقم
که از موسی ترس مؤخورد.

۱۵ اوخته خداوند قد یوشع گپ زده گفت: ^{۱۶} ”د پیشوایونی که
صندوق عهد ره مؤبره، امر کو که از دریای اردن بر شنه.“
۱۷ پس یوشع د پیشوایو امر کده گفت: ”از دریای اردن بر
شنید.“ ^{۱۸} وختی پیشوایونی که صندوق عهد خداوند ره مؤبرد
از مینکل دریای اردن بر شد و قف پایای پیشوایو د خشکی
ایسته شد، او دریای اردن دوباره د جای خو آمد و رقم گاه
الی از لبای شی سرریزی کد.

۱۹ دَ رُوزِ دَهْمِ مَاهِ اوَّل، قَوْمِ از دَرِيَايِ اُرْدُنِ بُرْ شُدْ و دَ جَلْجَالِ
 دَ سَرْحَدِ شَرْقِي اَرِيحَا خِيْمَه زَد. ۲۰ و يوشعِ اُمُو دوازده سنگ
 ره كه از دَرِيَايِ اُرْدُنِ گَرِفْتَه بُود، دَ جَلْجَالِ شَيْخِ كَد ۲۱ و قَد
 بَنِي اِسْرَائِيلِ گپِ زَدَه گُفْت: ”وَخْتِيكَه بچكِيچايِ شُمُو دَ آينده
 از آتَه گونِ خُو پُرسانِ كَدَه بُگِيه، ’امِي سَنگَا بَلَدَه شُمُو چِي
 مَعْنِي دَرَه؟‘ ۲۲ اوخته دَ بچكِيچايِ خُو تَعْلِيمِ دَدَه بُگِيد، ’قَوْمِ
 اِسْرَائِيلِ از خُشكِي از دَرِيَايِ اُرْدُنِ تِيرِ شُد،‘ ۲۳ چُونِ خُداوند،
 خُدايِ شُمُو آوهايِ دَرِيَايِ اُرْدُنِ ره پيشِ رُويِ شُمُو خُشكِ كَد
 تا وَخْتِيكَه شُمُو تِيرِ شُدِيد، اُمُو رَقْمِ كه خُداوند، خُدايِ شُمُو
 دَرِيَايِ سُرْخِ ره پيشِ رُويِ اَزْمُو خُشكِ كَد تا غَيْتِيكَه مو تِيرِ
 شُدِي. ۲۴ اُو اِي كَارِ ره كَد تا تَمَامِ قَوْمِ هايِ زَمِي بَدَنَه كه
 دِسْتِ خُداوندِ قُدْرَتْمَنْدِ اَسْتَه و تا شُمُو از خُداوند، خُدايِ خُو
 هَميشَه تَرَسِ دَشْتَه بَشِيد.

مَراسِمِ خْتَنَه دَ جَلْجَالِ

۵ ۱ وَخْتِيكَه پَگِ پادشايونِ اَمُورِيَا دَ اُو طَرَفِ دَرِيَايِ اُرْدُنِ دَ
 غَرَبِ و پَگِ پادشايونِ كِنَعَانِيَا دَ بَغْلِ هايِ دَرِيَايِ كَثَه شَنِيد كه
 خُداوندِ آوهايِ دَرِيَايِ اُرْدُنِ ره پيشِ رُويِ بَنِي اِسْرَائِيلِ خُشكِ
 كَدَه تا اُونَا از وُنْجِي تِيرِ شُنَه، اُونَا جُرَاتِ دِلِ خُو ره از دِسْتِ
 دَدِ و از تَرَسِ بَنِي اِسْرَائِيلِ دَزُوا دِيگَه رُوحِيَه نَمَنْد.

۲ دَ اَمَزُو غَيْتِ خُداوندِ دَ يوشعِ گُفْت: ”از سَنگِ چَقْمَقِ چاقُو
 ها جُورِ كُو و نَسَلِ نُو بَنِي اِسْرَائِيلِ ره خْتَنَه كُو.“ ۳ پَسِ يوشعِ
 از سَنگِ چَقْمَقِ چاقُو ها جُورِ كَدِ و بَنِي اِسْرَائِيلِ ره دَ
 «جَبَعْتِ هَاعَرَلُوتِ» خْتَنَه كَد. ۴ دَلِيلِي كه يوشعِ پَگِ از وَا ره

خَتَنه کد، اینی بُود: تمامِ مَرَدایِ قَوْم، یعنی مَرَدایِ جنگی که از مِصر بُرو اَمَدُد دَ راه دَ بیابو مُرد^۵ و پگِ ازوا که از مِصر بُرو اَمَدُد خَتَنه- شُدِه بُود، لیکن تمامِ کسای که بعد از بُرو اَمَدو از مِصر دَ دُورونِ سَفَر دَ بیابو تَوَلَّد شُد، خَتَنه نَشُدُد. ^۶ چُون بَنی اِسْرَائیل مُدَتِ چَل سال دَ بیابو سَفَر کد تا پگِ قَوْم، یعنی پگِ مَرَدایِ جنگی که از مِصر بُرو اَمَدُد، از بَین رفت، کسای که از اَیدِ خُداوند نَشُدُد. خُداوند قَسَم خورده دَ زوا کُفت که اُونَا ره نَمیلِه تا اُمُو سرزَمی ره که خُداوند دَ بابِه کَلونایِ قَسَم خورد که دَ زوا مِیدیه بِنگره، سرزَمینی ره که از شی شیر و عسل جاری اَسْتِه. ^۷ پَس بچکِچایِ ازوا ره که خُدا دَ جایِ ازوا باله کُدُد، یوشعِ خَتَنه کد، چُون اُونَا ناخَتَنه بُود، چراکه اُونَا دَ راه خَتَنه نَشُدُد. ^۸ و خَتیکه خَتَنه شُدونِ پگِ قَوْم خلاص شُد، اُونَا دَ جایِ های خُو دَ خیمه گاه مَند تا غیتیکه جور شُد. ^۹ بعد ازو خُداوند دَ یوشعِ کُفت: ”امروز ما نَنگِ غلامی مِصر ره از شَمو دُور کُدم.“ امزی خاطر اُمُو جایِ تا امروز دَ نامِ جَلْجَلِ یاد مَوشِه.

عیدِ پِصَحِ دَ جَلْجَلِ

^{۱۰} بَنی اِسْرَائیل دَ حالیکه دَ جَلْجَلِ خیمه زُدُد، عیدِ پِصَحِ ره دَ روزِ چاردهُمِ ماه دَ غیتِ شام دَ دَشتِ های اَریحا بَرگُزار کد. ^{۱۱} دَ روزِ بعد از عیدِ پِصَحِ، دَ امزُو روزِ اُونَا از حاصِلِ امزُو سرزَمی خورد که نانِ های فطیر و دانه های پَریو شُدِه بُود. ^{۱۲} و دَ امزُو روزِ که اُونَا از حاصِلِ زمی خورد «مَن» بَند شُد و بَنی اِسْرَائیل دِیگه «مَن» نَدَشت. پَس اُونَا دَ امزُو سال از حاصِلاتِ زمینِ کِنعان خورد.

یوشع و سرکرده لشکر خداوند

^{۱۳} وختیکه یوشع د نزدیک اریحا بود، او باله توخ کد و دید که یگ مرد شمشیر لُج د دست شی د پیش روی ازو ایسته شده. یوشع پیش شی رفت و ازو پرسید: ”تو از جم ازمو آستی یا از جم دشمنای مو؟“ ^{۱۴} او گفت: ”هیچ کدم شی، بلکه ما سرکرده لشکر خداوند آستم که امی آلی آمدم.“ اوخته یوشع روی د خاک افتده سجده کد و دزو گفت: ”بادار مه، د خدمتگار خو چیز امر مونی؟“ ^{۱۵} سرکرده لشکر خداوند د یوشع گفت: ”چپلی های خوره از پای خو بر کو، چون د جای که تو ایسته شدی مقدس آسته.“ و یوشع امو رقم کد.

سقوط اریحا

۶ ^۱ د امزو غیت شار اریحا از خاطر بنی اسرائیل بیخی بسته شد؛ هیچ کس نمیتست برو بیه و هیچ کس نمیتست داخل بوره. ^۲ و خداوند د یوشع گفت: ”توخ کو، اریحا ره قد پادشاه و مردای جنگی شی د دست از تو تسلیم کدیم. ^۳ شمو د گرد شار بگردید، یعنی پگ مردای جنگی هر روز یگ دوره د گرد شار بگرده و بلده شش روز امی کار ره کنید ^۴ و هفت پیشوا هفت شیپور شاخ قوچ ره گرفته پیش پیش صندوق عهد بوره. د روز هفتم هفت دوره د گرد شار بگردید و پیشوایو شیپورا ره د صدا بیره؛ ^۵ و امی که صدای شاخ قوچ بلند و-دراز کشیده شد و شمو صدای شیپور ره شنیدید، پگ لشکر د آواز بلند چیغ بزنه؛ اوخته دیوال شار چپه شده تاه موفته و هر نفر لشکر میتنه مستقیم داخل بوره.“

۶ پس یوشع باچه نون پیشوایو ره کوی کد و دزوا گُفت:
”صندوقِ عهد ره باله کنید و هفت پیشوا هفت شیپورِ شاخِ
قوچ ره گرفته پیش پیشِ صندوقِ خداوند بوره.“^۷ و د لشکر
گُفت: ”پیش بورید و د گردِ شارِ بگردید؛ مردایِ مسلحِ پیش
پیشِ صندوقِ خداوند بوره.“

۸ وختیکه یوشع امی توره ره د قوم گُفت، امو هفت پیشوا که
هفت شیپورِ شاخِ قوچ ره د حضورِ خداوند موبرد حرکت کد
و شیپورا ره د زدو شد و صندوقِ عهدِ خداوند از پشتِ ازوا
میمد.^۹ مردایِ مسلحِ پیش پیشِ پیشوایونی که شیپورا ره میزد
حرکت کد و آخرِ لشکر از پشتِ صندوقِ ربی شد؛ د حالیکه
اونا مورفت، پیشوایو شیپورا ره زده مورفت.^{۱۰} د امزو غیت
یوشع د قوم امر کده گُفت: ”چیغ-و-شور نکنید و آواز شمو
شنیده نشنه، حتی یگ توره ام از دان شمو بر نشنه تا روزی
که ما دز شمو بگیم چیغ بزید؛ اوخته چیغ بزید!“^{۱۱} پس
صندوقِ خداوند ره د گردِ شار گشتند و او یگ دور گشته
شد؛ و اونا پس د خیمه گاه آمده شاو ره د خیمه گاه تیر کد.

۱۲ یوشع صباح گاه روزِ دیگه شی باله شد و پیشوایو صندوقِ
خداوند ره گرفته باله کد.^{۱۳} و امو هفت پیشوا که هفت
شیپورِ شاخِ قوچ ره پیش پیشِ صندوقِ خداوند موبرد حرکت
کد و شیپورا ره د زدو شد. مردایِ مسلحِ پیش پیشِ ازوا
مورفت و آخرِ لشکر از پشتِ صندوقِ خداوند میمد؛ د
حالیکه اونا مورفت، پیشوایو شیپورا زده مورفت.^{۱۴} د روزِ
دوم ام اونا یگ دوره د گردِ شار گشت و پس د خیمه گاه
آمد. اونا بلده شش روز امی کار ره کد.

^{۱۵} دَ رُوزِ هَفْتُمِ دَ غَيْتِ رُوزِ وَاز شُدُو، اُونَا بِالِه شُدُ و دَ عَيْنِ
 رَقْمِ دَ گِرْدِ شَارِ گِشْتِ، وَلِے هَفْتِ دَوْرِه گِشْتِ. تَنهَا دَ اَمْرُو
 رُوزِ اُونَا هَفْتِ دَوْرِه دَ گِرْدِ شَارِ گِشْتِ ^{۱۶} و دَ دَوْرِ هَفْتُمِ
 و خْتِيكِه پِيشوَايو شِيپُورا رِه دَ صَدَا اُورْدِ، يوشِعِ دَ لَشْكِرِ گُفْتِ:
 ”چِيغِ بَزِيْدِ! چُونِ خُداوندِ اِي شَارِ رِه دَزِ شُمُو دَدِه! ^{۱۷} شَارِ و
 پِگِ چِيزَايِ كِه دَ مَنِه شِي اَسْتِه بَايْدِ دَ خُداوندِ وَقْفِ شُدِه
 كَامِلًا نَابُودِ شُنِه. تَنهَا رَا حَابِ فَا حِشِه و پِگِ كَسَايِ كِه قَدِ اَزُو
 دَ خَا نِه شِي اَسْتِه زِنْدِه بُمَنِه، چُونِ جَا سُو سَايِ رِه كِه مَو رِي
 كَدِه بُو دِي تَا شِه كَدِ. ^{۱۸} هُوشِ شُمُو بَشِه كِه خُودِ رِه اَزِ چِيزَايِ
 كِه بَلْدِه نَابُودِي وَقْفِ شُدِه دُورِ نِگَا هِ كُنِيْدِ، نَشُنِه اَزِ چِيزَايِ كِه
 بَلْدِه نَابُودِي وَقْفِ شُدِه، يِعْنِي اَمْرُو چِيزَايِ حِرَامِ بِگِيْرِيْدِ و
 خِيْمِه گَا هِ اِسْرَائِيْلِ رِه دَ نَابُودِي بَرَابَرِ كَدِه دَ بَلَا گِرْفَتَارِ كُنِيْدِ.
^{۱۹} تَمَامِ طِيْلًا و نُقْرِه و ظَرْفَايِ بَرُونَزِي و آيْنِي وَقْفِ خُداوندِ
 اَسْتِه و بَايْدِ دَ خَزَانِه خُداوندِ اِي شْتِه شُنِه.“

^{۲۰} پَسِ قَوْمِ چِيغِ زَدِ و شِيپُورا زَدِه شُدِ. اَمِي كِه قَوْمِ صَدَايِ
 شِيپُورا رِه شَنِيدِ، اُونَا دَ آوَا زِ بِلَنْدِ چِيغِ زَدِ و دِيوَالِ شَارِ چِيپِه
 شُدِه تَا هِ اُفْتَدِ؛ و قَوْمِ هَرِ كُدَمِ شِي مُسْتَقِيْمِ دَ شَارِ دَرِ اَمَدِ و
 شَارِ رِه گِرْفَتِ. ^{۲۱} اُونَا پِگِ چِيزَا و كَسَايِ رِه كِه دَ شَارِ بُو دِ،
 اَزِ مَرْدِ و خَا تُو، پِيْرِ و جَوَانِ گِرْفَتِه تَا گَاوِ و گُوسِپُو و اَلَاغِ پِگِ
 شِي رِه دَ دَمِ شَمَشِيْرِ نَابُودِ كَدِ.

^{۲۲} اُوخْتِه يوشِعِ دَ اَمْرُو دُو مَرْدِ كِه بَلْدِه جَا سُو سِي اَمْرُو
 سِرْزَمِي رَفْتُدِ، گُفْتِ: ”دَ خَا نِه اَمْرُو خَا تُونِ فَا حِشِه بُوْرِيْدِ و اَمُو
 خَا تُو رِه قَدِ پِگِ كَسَايِ كِه دَزُو تَعْلُقِ دَرِه بَرُو بِيْرِيْدِ، اَمُو رَقْمِ
 كِه دَزُو قَسْمِ خُوْرِيْدِ.“ ^{۲۳} پَسِ اَمُو دُو جَوَانِ جَا سُو سِ دَاخِلِ

رفت و راحاب ره قد آته شی، آبه شی و برارون شی و هرچیزی که دشت بُرو اُورد، اونا امچنان پگ نزدیکانه‌های ازو ره ام بُرو اُورد و د بُرون خیمه‌گاه اسرائیل بلده ازوا جای دد.

^{۲۴} اوخته شار ره قد پگ چیزای که د منه شی بود د آتش سوختند، لیکن طِلا و نُقره ره قد ظرفای برونزی و آینی د خزانه خانه خُداوند اِشت. ^{۲۵} پس یوشع راحاب فاحشه ره قد خانوار آته شی و پگ کسای که دزو تعلق دشت زنده اِشت، و او تا امروز د مینکل اسرائیل زندگی مونه، چون او خبرچین های ره که یوشع بلده جاسوسی د اریحا ری کدد، تاشه کد.

^{۲۶} د امزو غیت یوشع اونا ره قسم دده گُفت:

”نالت از حُضور خُداوند د بله کسی قرار بگیریه

که باله شده امی شار اریحا ره دُوباره آباد کنه؛

د قِیمتِ جانِ باچه اولباری کسی تمام شنه

که تادو شی ره بيله،

و د قِیمتِ جانِ ریزه‌ترین باچه کسی تمام شنه

که درگه های شی ره بسم ایسته کُنه.“

^{۲۷} پس خُداوند قد یوشع بود و نام ازو د سراسر امزو سرزمی مشهور شد.

۷ ^۱ بنی اسرائیل د باره چیزای که بلده نابود شدو وقف شدو خیانت کد، چون عَخان باچه گرمی نوسه زیدی کوسه زارح از طایفه یهودا، از چیزای که وقف شدو گرفت؛ و آتشِ قارِ خداوند د ضدِ بنی اسرائیل داغ شد.

۲ یوشع نفرا ره از اریحا د شارِ عای که نزدیک بیتِ آون د شرقِ بیتِ ئیل آسته ری کد و دزوا گُفت: ”بورید و د باره امزو سرزمی جاسوسی کُنید.“ پس امو نفرا رفته د باره عای جاسوسی کد. ^۳ و اونا د پیشِ یوشع پس آمده دزو گُفت: ”پگِ قومِ لازمِ نییه که بوره؛ فقط دُو یا سه هزار نفر بوره و عای ره بزنه، چرا که تعدادِ ازوا کم آسته؛ پگِ قومِ ره زحمت ندی که د اونجی بوره.“ ^۴ پس تقریباً سه هزار نفرِ قومِ د اونجی رفت؛ لیکن اونا از پیشِ مردای عای دوتا کد. ^۵ مردای عای تقریباً سی و شش نفرِ ازوا ره کُشت و اونا ره از پیشِ درگه شار تا شباریم دُمبال کده د سرشیوکی زد. قومِ جُرأتِ دلِ خور ره از دستِ دد و کمِ دلِ شد.

۶ اوخته یوشع کالای خور ره پاره کد و د پیشِ صندوقِ خداوند تا شامِ رُوی د خاکِ اُفتد، ام او و ام ریشِ سفیدای اسرائیل؛ و اونا خاک ره د سرهای خور باد کد. ^۷ و یوشع گُفت: ”آه، ای خداوند-خدا؛ چرا ای قومِ ره از دریای اُردن تیر کدی تا مو ره د دستِ اموریا تسلیم کنی و تا مو ره نابود کنی؟ کشکه مو قناعتِ موکدی و د امزو طرفِ دریای اُردن مومندی. ^۸ یا مولا، آلی که اسرائیل از پیشِ دشمنای خور دوتا

کده پُشت دَور دَده، چي بگيم؟^۹ کنعانیا و پگِ باشنده های
امزی سرزمی ای ره میسنوه و مو ره محاصره کده نام مو
ره از روی زمی گل مونه. اوخته تو بلده نام بزرگ خو چیز
کار مونی؟“

۱۰ خداوند د یوشع گفت: ”باله شو، چرا تو ای رقم قد روی
خو اُفتدے؟“^{۱۱} قوم اسرائیل گناه کده؛ اونا از احکام عهد مه
که دزوا امر کدم سرپیچی کده، اونا از چیزای وقف شده
گرفته، اونا دزی کده، اونا دغلی کده و امو چیزا ره د مینکل
مالای خودون خو ایشه.^{۱۲} امزی خاطر بنی اسرائیل نمیتنه د
برابر دشمنای خو ایسته شنه، بلکه پُشت دَور دَده از پیش
دشمنای خو دوتا مونه، چراکه اونا خودون ره محکوم د
نابودی کده. اگه چیزای ره که بلده نابود شدو وقف شده از
مینکل خو نابود نکنید، ما دیگه قد شمو نیستم.^{۱۳} باله شو،
قوم ره تقدیس کو و بگی، بلده صباح خودون ره تقدیس
کنید، چون خداوند، خدای اسرائیل اینی رقم موگیه: ”ای
اسرائیل، د مینکل شمو چیزای وقف شده آسته؛ شمو نمیتنید
د پیش روی دشمنای خو ایسته شنید تا غیتیکه چیزای وقف
شده ره از مینکل خو دور نکنید.“^{۱۴} پس د وخت صباح شمو
د مطابق طایفه های خو پیش بید. اوخته طایفه ره که
خداوند میگیره د مطابق اولادِ بابِه های خو پیش بییه و اولادِ
بابِه ره که خداوند میگیره د مطابق خانوار های خو پیش بییه
و خانواری ره که خداوند میگیره مردای شی یگ یگ پیش
بییه.^{۱۵} و هر کسی که قد چیز وقف شده گرفتار شنه او باید
قد دار-و-نادار خو د آتش سوختنده شنه، چراکه او از عهد
خداوند سرپیچی کده و د مینکل اسرائیل یگ کار شرم آور

۱۶ پس یوشع صَباح گاه باله شد و اسرائیل ره دَ مُطابقِ طایفه های ازوا پیش اُورد و طایفه یهودا گرفته شد. ۱۷ یوشع اولادِ بابِه های یهودا ره پیش اُورد و اولادِ بابِه زارحیا گرفته شد؛ او اولادِ بابِه زارحیا ره دَ مُطابقِ خانوارای شی پیش اُورد و خانوارِ زیدی گرفته شد. ۱۸ وختیکه او مردای خانوارِ زیدی ره یگ یگ پیش اُورد، عخان باچه گرمی نوسه زیدی کوسه زارح گرفته شد.

۱۹ اوخته یوشع دَ عخان گُفت: ”باچه مه، خداوند، خُدای اسرائیل ره ستایش کُو و دَ حُضور شی اقرار کُو و دَز مه بگی که چیز کار کدی؛ از مه تاشه نکو.“ ۲۰ عخان دَ جوابِ یوشع گُفت: ”واقعا ما دَ ضدِ خداوند، خُدای اسرائیل گناه کدیم؛ چیزی ره که ما کدیم اینی آسته: ۲۱ وختی ما دَ مینکل مالای وُلجه یگ چپنِ نوریبندِ شِنعاری ره قد دُوصدِ مِثقالِ نُقره و یگ خِشتِ طِلا که وزن شی پنجاه مِثقال بود دیدم، طمع کدم و گرفتم. اونه، امو چیزا دَ خیمه مه دَ زمی تاشه آسته و نُقره ام دَ تی ازوا یه.“

۲۲ اوخته یوشع قاصدا ره ری کد و اونا دَویده دَ خیمه رفت و دید که امو چیزا دَ خیمه ازو تاشه بود و نُقره دَ تی ازوا. ۲۳ اونا امو چیزا ره از خیمه گرفته دَ پیشِ یوشع و پگِ بنی اسرائیل اُورد؛ و اونا امو چیزا ره دَ حُضورِ خداوند اوار کد. ۲۴ اوخته یوشع و تمامِ بنی اسرائیل که قد ازو قتی بود عخان کوسه زارح ره قد نُقره، چپن، خِشتِ طِلا، باچه گون شی، دُخترن شی، گاو های شی، الاغای شی، گوسپندوی شی،

خیمه شی و پگ دارایی شی گرفت و اونا ره د درّه عخور بُرد. ^{۲۵} و یوشع د عخان گُفت: ”چرا د بَله مو مُصِیبت اُوردی؟ امروز خُداوند د بَله خود تُو مُصِیبت میره!“ اوخته پگ اسرائیل عخان و خانوار شی ره سنگسار کد و اونا ره د آتش سوختند؛ اونا د بَله ازوا سنگ پورته کد ^{۲۶} و د بَله ازوا یگ سنگ قَلچه کته جور کد که تا امروز باقی آسته. د امزی رقم خُداوند از شِدّت قار خُو تاه شِشت. امزی خاطر امو جای ره تا امروز دَرّه عخور مَوگیه.

نابودی شارِ عای

۸ اوخته خُداوند د یوشع گُفت: ”ترس نخور و وحشت زده نبش. پگ مردای جنگی ره قد خُو بگير و باله شُده د عای بورو. اینه، ما پادشاهِ عای ره قد قوم شی، شار شی و سرزمین شی د دستِ ازتو تسلیم کدیم. ^۲ د حقِ عای و پادشاهِ شی امو کار ره کُو که د حقِ اریحا و پادشاهِ شی کدی، لیکن وُلجه و حیوانای شی ره بلده خودون خُو د عنوانِ غَنیمت بگيرید. فکر تُو بشه که د پُشتِ شارِ یگ کمینگاه جور کُنی.“

۳ پس یوشع و پگِ مردای جنگی باله شد که د خلافِ عای بوره. یوشع سی هزار نفر مردای دلیر-و-قوی ره انتخاب کده اونا ره د غیتِ شاو ری کد ^۴ و دزوا امر کده گُفت: ”شمو د پُشتِ شارِ کمین بگيرید و از پُشتِ شارِ غدر دُور نروید و پگ شمو آماده بشید. ^۵ ما و پگِ قوم که قد ازمه آسته د نزدیکِ شارِ میبی و غیتیکه اونا رقم دَفِعِه اوّل د خلافِ مو بُرو آمد، مو از پیشِ ازوا دوتا مونی. ^۶ اوخته اونا از دُمبال

مو میبه و تا غیتیکه مو اونا ره از شار دُور نکنی ایسته
 نموشی، چُون اونا قد خود خُو مُوگیه، رَقِم دَفَعِه اوّل از پیش
 مو دوتا مونه. دَ حینِ که مو از پیشِ ازوا دوتا مونی، ^۷ شُمُو
 از کَمینگاه باله شُدِه شار ره تَصَرَفِ کُنید، چُون خُداوند،
 خُداي شُمُو اُو ره دَ دِسْتِ از شُمُو میدیه. ^۸ و غیتیکه شار ره
 گِرِفْتید، اُو ره دَ آتَشِ دَرِ بَدید. شُمُو باید دَ مُطابِقِ اَمْرِ خُداوند
 عمل کُنید. اینه، ای ره ما دَز شُمُو اَمْر کدُم. ^۹ پس یوشع اونا
 ره ریی کد و اونا دَ کَمینگاه رفته دَ مینکلِ بَیتِئیل و عای، دَ
 طرفِ غَرَبِ عای جای-د-جای شُد؛ لیکن یوشع امو شاو ره
 دَ مینکلِ قَوْمِ دَ خیمه‌گاه تیر کد.

^{۱۰} یوشع صَباح‌گاه باله شُدِه قَوْمِ ره آماده کد و قد ریش
 سفیدای اسرائیل پیش پیشِ قَوْمِ سُونِ عای ریی شُد. ^{۱۱} پگ
 مردای جنگی که قد ازو بُود حَرکت کده پیش رفت و دَ پیشِ
 رُوی شار رَسید و دَ طرفِ شَمالِ عای خیمه زد که دَ مینکلِ
 ازوا و عای یگ تنگی بُود. ^{۱۲} یوشع تَقْرِیباً پَنج هزار نفر ره
 گِرِفْتِه دَ مینکلِ بَیتِئیل و عای دَ طرفِ غَرَبِ شار دَ کَمینگاه
 جای-د-جای کد. ^{۱۳} پس اونا مردای جنگی ره جای-د-
 جای کد، دِسْتِه اَصْلی دَ شَمالِ شار بُود و کسای که دَ
 کَمینگاه بُود دَ غَرَبِ شار؛ و یوشع امو شاو ره دَ مَنه دَرّه تیر
 کد.

^{۱۴} وختی پادشاهِ عای ای ره دید، اُو و پگِ قَوْمِ شی دَ عَجَلِه
 صَباح‌گاه باله شُد و مردای شار دَ جنگِ بَنی اسرائیل دَ جای
 مُعین که رُوی دَ رُوی دَشْت بُود، رفت؛ لیکن اُو نَمیدَنِست که
 دَ پُشتِ شار دَ خِلافِ ازو یگ دِسْتِه دَ کَمین شِشْتِه. ^{۱۵} یوشع

و پگِ اسرائیل رقمی رفتار کد که از پیش ازوا شِکست
خورده بَشه و طرفِ بیابو دوتا کد. ^{۱۶} پس تمامِ مردای که دَ
شار بُود کوی شد تا اونا ره دُمبال کنه؛ و اونا یوشع ره
دُمبال کده از شار دُور شد. ^{۱۷} دَ عای و بیتئیل هیچ مرد باقی
نمَند، چراکه اونا پگ شی از پشتِ بنی اسرائیل رفت؛ اونا
درگه های شار ره واز ایله کد و دَ دُمبالِ بنی اسرائیل رفت.

^{۱۸} دَ امزو غیت خُداوند دَ یوشع گُفت: ”نیزه ره که دَ دست تو
آسته سُونِ عایِ دِراز کُو، چُون شار ره دَ دستِ از تو میدیم.“
پس یوشع نیزه ره که دَ دست شی بُود سُونِ شارِ عایِ دِراز
کد. ^{۱۹} امی که او دست خُو ره دِراز کد، کسای که دَ کمینگاه
بُود دَ زودی از جای خُو باله شد و دَویده دَ شار داخل شد.
اونا شار ره گِرِفت و او ره دَ عَجَله دَ آتِش سوختند.

^{۲۰} وختی مردای عای پشتِ سر خُو توخ کد، اونا دید که دُودِ
شار سُونِ آسمو باله موره و دَزوا راه نمَند که ای سُو یا او
سُو دوتا کنه، چُون مردای که سُونِ بیابو دوتا مُوکد پس دُور
خورده دَ بله دُمبال کُننده ها آمد. ^{۲۱} اَرَمی، امی که یوشع و
پگِ اسرائیل دید که نفرای کمینگاه شار ره گِرِفته و دُودِ شار
باله موره، اونا پس دُور خورده مردای عای ره زد. ^{۲۲} و نفرای
کمینگاه ام از شار بُر شده دَ بله ازوا آمد و اونا دَ مینکل
مردای اسرائیل گیر مند؛ بنی اسرائیل یگ تعداد شی دَ یگ
طرفِ ازوا و یگ تعداد شی دَ دیگه طرفِ ازوا بُود و اونا ره
مُوکشت، دَ اندازه که هیچ کس ازوا باقی نمَند و دوتا نَتَنِست.
^{۲۳} مگم پادشاهِ عای ره زنده گِرِفت و او ره دَ پیشِ یوشع
اُورد.

^{۲۴} وختی مردای اسرائیل از کُشتونِ تمامِ باشنده های عای دَ دَشت و بیابو دَ جایی که اونا ره دُمال مُوکد خلاص شد و پگ ازوا ره از دمِ شمشیر تیر کد، اوخته تمامِ مردای اسرائیل دور خورده دَ عای رفت و اُو ره قد دمِ شمشیر زد. ^{۲۵} تمامِ کسای که دَ امزو روز کُشته شده اُفتد، مرد و خاتو دوازده هزار نفر بود، پگ مردمِ عای امیقس بود. ^{۲۶} چون یوشع دست خُو ره که نيزه ره قد شی براز کدُد پس کَش نکد تا وختیکه پگ باشنده های عای ره کاملاً نابود کد. ^{۲۷} لیکن چارپایا و وُلجه امزو شار ره بنی اسرائیل بلده خو دَ عنوانِ غَنیمت گرفت، مطابقِ توره خداوند که دَ یوشع امر کدُد. ^{۲۸} پس یوشع عای ره سوختند و اُو ره بلده همیشه یگ تپه خرابه جور کد که تا امروز باقی آسته. ^{۲۹} و پادشاهِ عای ره دَ دار اوزو کد که تا شام دَ امونجی مند؛ و دَ غیت آفتو شِشتو، یوشع امر کد که جسدِ ازو ره از دار تاه بیره و دَ پیشِ درگه شار پورته کنه. اونا امو رقم کد و دَ بله ازو یگ سنگ قلچِه کته جور کد که تا امروز باقی آسته.

عهدِ نو دَ کوهِ عیبال

^{۳۰} اوخته یوشع دَ کوهِ عیبال بلده خداوند، خدای اسرائیل یگ قُربانگاه آباد کد، ^{۳۱} امو رقم که موسی خدمتگارِ خداوند دَ بنی اسرائیل امر کدُد. اُو ره امو رقم آباد کد که دَ کتابِ توراتِ موسی نوشته شده: ”یگ قُربانگاه از سنگای تراش نشده آباد کُنید که اوزارِ آینی دَ بله شی استعمال نشده بشه.“ و اونا دَ بله ازو قُربانی های سوختنی و قُربانی های سلامتی دَ خداوند تقدیم کد. ^{۳۲} و دَ امونجی یوشع شریعت ره که موسی نوشته

كَدُّ دَ حُضُورِ بَنِي إِسْرَائِيلَ دَ بَلِّه سَنگَا نُوِشْتَه كَد. ^{۳۳} پگِ
 إِسْرَائِيلَ قَد رِيشِ سَفِيدَا، رَهْبِرَا و قَاضِي هَايِ اَزْوَا دَ هَر دُو
 طَرَفِ صَنْدُوقِ پِيشِ رُويِ لَويَايِ پِيشُوا كِه صَنْدُوقِ عَهْدِ
 خُداوندِ رِه مُوْبُرْدِ ايسْتَه شُد، اَم بِيگْنَه-گُو و اَم إِسْرَائِيلِي هَايِ
 أَصْلِي، نِيَمِ اَزْوَا پِيشِ رُويِ كُوِه جَرِزِيَمِ ايسْتَه شُد و نِيَمِ اَزْوَا
 پِيشِ رُويِ كُوِه عِيْبَالِ، اَمُو رَقْمِ كِه مُوسَى خِدْمَتگَارِ خُداوندِ دَ
 اوّلِ اَمْرِ كَدُّ تا اُونَا قَوْمِ إِسْرَائِيلِ رِه بَرَكْتِ بَدِيَه. ^{۳۴} بَعْدِ اَزُو
 يَوْشَعِ تَمَامِ تَوْرَايِ شَرِيعَتِ رِه خَانَد، اَم بَرَكْتِ هَا و اَم نَالْتِ
 هَا رِه، اَمُو رَقْمِ كِه دَ كِتَابِ تَوْرَاتِ نُوِشْتَه يَه. ^{۳۵} تَمَامِ اَحْكَامِي
 رِه كِه مُوسَى اَمْرِ كَدُّ، يَوْشَعِ دَ حُضُورِ پگِ جَمَاعَتِ إِسْرَائِيلِ
 خَانَد، يگِ حَرْفِ شِي رِه اَم اَيْلَه نَكْد؛ خَاْتُونُو، بچَكِيچَا و
 بِيگْنَه-گُونِي كِه دَ مِينَكْلِ اَزْوَا زَنْدِگِي مُوكَد شِنِيد.

حِيلَه و مَكْرِ مَرْدُمِ جِبْعُونِ

۹ وختِي پگِ پادشايونِ اِي طَرَفِ دَرِيَايِ اُردُنِ كِه دَ
 كُوِهَسْتُو، دَ تِيَه هَا و دَ تَمَامِ بَغْلِ هَايِ دَرِيَايِ كُتَه تا رُويِ دَ
 رُويِ لِبْنَانِ زَنْدِگِي مُوكَد، يَعْني پادشايونِ حِتْيَا، اَمُورِيَا،
 كِنَعَانِيَا، فَرِزِيَا، حُوِيَا و يَبُوسِيَا اِي خَبَرِ رِه شِنِيد، ^۲ اُونَا يگْجَايِ
 جَمِ شُد تا قَد يَوْشَعِ و لَشْكِرِ إِسْرَائِيلِ جَنْگِ كَنَه.

^۳ مگمِ باشِنْدَه هَايِ جِبْعُونِ وختِي شِنِيد كِه يَوْشَعِ دَ حَقِ اَرِيحَا
 و عَايِ چِيْزِ كَارِ كَدَه، ^۴ اُونَا دَ حِيلَه-و-مَكْرِ رِفْتَارِ كَدِ و چَنْدِ
 نَفَرِ اَزْوَا خُودِ رِه مِثْلِ قَاصِدَا جُورِ كَدَه بُوْجِي هَايِ كُهنَه رِه دَ
 بَلِّه اَلَاغِ هَايِ خُو اَنْدَخْتِ و مَشْكِ هَايِ شَرَابِ رِه كِه كُهنَه و
 پَارَه و پِيْنَه شُدْد، گَرِفْت، ^۵ و كُوشْرَه هَايِ كَنْدَه و پِيْنَه شُدَه رِه

د پای های خُو کد و کالاهای کُهنه پوشید؛ تمام نانِ راهِ ازوا خُشک و پوپنک زده بود. ^۶ اونا پیشِ یوشع دَ جِجال دَ خیمه‌گاه آمد و دَزو و مردایِ اسرائیل گُفت: ”مو از یگ سرزمینِ دُور آمدی، پس آلی قد ازمو عهد بسته کنید.“

^۷ لیکن مردایِ اسرائیل دَ حویایِ جبعونی گُفت: ”امکان دَره که شمو دَ نزدیکِ مو زندگی کنید؛ پس مو چطور میتنی قد شمو عهد بسته کنی؟“ ^۸ اونا دَ یوشع گُفت: ”مو خدمتگاری تو آستی.“ یوشع دَزوا گُفت: ”شمو کی آستید و از کجا آمدید؟“ ^۹ اونا دَز شی گُفت: ”مو خدمتگاری تو بخاطرِ نامِ خُداوند، خُدایِ تو از یگ سرزمینِ غدرِ دُور آمدی، چُون مو آوازه ازو و هر چیزی ره که او دَ مصر انجام دَد، شنیدی ^{۱۰} و ام دَ باره تمام چیزای که او دَ حقِ دُو پادشاهِ اموریا که دَ او طرفِ دریایِ اُردن بود کد، یعنی دَ حقِ سیحون پادشاهِ حِشبون و عوج پادشاهِ باشان که دَ عشتاروت زندگی مَکد. ^{۱۱} امزی خاطرِ ریش سفیدایِ مو و پگِ باشنده هایِ سرزمینِ مو دَز مو گُفت: ’نانِ راهِ بلده سفرِ خُو بگیری و دَ دمِ راهِ ازوا رفته دَزوا بگیری، ’ مو خدمتگاریِ شمو آستی، پس قد ازمو عهد بسته کنید.“ ^{۱۲} اینی نانِ مو آسته که دَ روزِ آمدو گرم-و-داغ از خانه هایِ خُو بلده نانِ راهِ گِرفتی تا پیشِ از شمو بییی، مگم آلی توخ کنید که خُشک و پوپنک زده شده. ^{۱۳} و امی مَشکایِ شرابِ ره که پُر کدی ام بیخی نو بود و آلی بنگرید که پاره شده؛ و امی کالاهایِ و کوشره هایِ مو ام بخاطرِ سفرِ دُور-و-دِراز کُهنه شده.“ ^{۱۴} اوخته مردایِ اسرائیل از نانِ راهِ ازوا گِرفته آزمایش کد و دَزی باره از خُداوند مشوره نگرِفت. ^{۱۵} و یوشع قد ازوا صلح کده عهد بسته کد که اونا ره زنده میله و رهبرایِ جماعتِ بلده ازوا

^{۱۶} لیکن سه روز بعد از عهد بسته کدو قد ازوا، بنی اسرائیل شنید که اونا د نزدیک و د گرد-و-بر ازوا زندگی مونه.

^{۱۷} پس بنی اسرائیل حرکت کد و د روز سوم د شارای ازوا رسید که شارای ازوا جبعون، کفیره، بیروت و قریت-

یعاریم بود. ^{۱۸} مگم بنی اسرائیل اونا ره نزد، چراکه رهبرای جماعت بلده ازوا د خداوند، خدای اسرائیل قسم خورد.

اوخته پگ جماعت د بله رهبرای نق نق کد، ^{۱۹} لیکن پگ رهبرای د تمام جماعت گفت: "مو بلده ازوا د خداوند، خدای

اسرائیل قسم خوردی، پس آلی نمیتنی که د بله ازوا دست باله کنی. ^{۲۰} د حق ازوا اینی کار ره مونی: مو اونا ره زنده

میلی تا بخاطر قسمی که دزوا خوردی، غضب خداوند د بله مونه. ^{۲۱} و رهبرای دزوا گفت: "اونا ره زنده بیلید." پس اونا بلده پگ جماعت چیو میدهگر و سقو شد، امو رقم که رهبرای دزوا گفتند.

^{۲۲} یوشع اونا ره کوی کد و دزوا گفت: "چرا مو ره بازی دیدید و گفتید، 'مو از شمو غدر دور آستی، د حالیکه د گرد-و-بر

مو زندگی مونید؟ ^{۲۳} پس آلی شمو نالت شدید و از جم شمو همیشه غلاما، چیو میدهگرا و سقو ها بلده خانه خدای مو

مقرر موشه. ^{۲۴} اونا د جواب یوشع گفت: "ازی که د

خدمتگاری تو بطور واضح خبر رسید که خداوند، خدای تو د خدمتگار خو موسی امر کد که پگ امزی سرزمی ره دز

شمو بدیه و شمو تمام باشنده های امزی سرزمی ره از پیش روی خو نابود کنید، مو از خاطر جان های خو از شمو غدر

ترس خوردی و امی کار ره کدی. ^{۲۵} و آلی اینه، مو د دستای
تو آستی؛ هر کاری که د نظر تو خوب و دُرست معلوم موشه
د حق مو انجام بدی.

^{۲۶} پس او د حق ازوا اینی کار ره کد: او اونا ره از دست بنی
اسرائیل خلاص کد و اونا جبعونیا ره نکشت. ^{۲۷} مگم یوشع د
امزو روز اونا ره بلده جماعت و قربانگاه خداوند د هر جایی
که او انتخاب کد، چپو میدهگر و سقو مقرر کد که تا امروز
ادامه دَره.

آفتو د جای خو ایسته موشه

۱۰ وختیکه ادونی صدق پادشاه اورشلیم شنید که یوشع
عای ره گرفته و او ره کاملاً تباه کده و کاری ره که د حق
اریحا و پادشاه شی کدد، امو کار ره د حق عای و پادشاه
شی ام کده و باشنده های جبعون قد اسرائیل صلح کده و د
مینکل ازوا زندگی مونه، ^۱ او غدر ترس خورد، چراکه جبعون
یگ شار کته و مثل یکی از شارای شاهانه بود؛ او از عای
کده کته تر بود و پگ مردای شی ام دلیر-و-جنگی. ^۲ پس
ادونی صدق پادشاه اورشلیم د هوهام پادشاه حبرون، پرام
پادشاه یرموت، یافیع پادشاه لابخیش و دبیر پادشاه عگلون
پیغام ری کده گفت: ^۳ ”د بیر ازمه بیید و مره کومک کنید تا
د بله جبعون حمله کنی، چراکه او قد یوشع و بنی اسرائیل
صلح کده.“ ^۴ اوخته امو پنج پادشاه اموریا، یعنی پادشاه
اورشلیم، پادشاه حبرون، پادشاه یرموت، پادشاه لابخیش و
پادشاه عگلون قوای خو ره یگجای کد و قد تمام لشکر خو

سربله رفته رُوی دَ رُوی جِبعون خیمه زَد و قد ازو جنگ کد.

۶ دَ امزُو غیت مردُم جِبعون دَ یوشع که دَ جِجال دَ خیمه‌گاه
بُود، پیغام ری کده گُفت: ”خِدمتگاری خُو ره ایله نُکو؛ دَ
زُودی پیش مو آمده مو ره نِجات بَدی و دَز مو کومک کُو،
چُون پگ پادشایونِ آموریا که دَ کوهستو زندگی مونه، دَ
خِلاف مو جَم شُده.“ ۷ پس یوشع از جِجال سربله رفت و
تمامِ مردای جنگی که دَ مینکلِ ازوا پگِ مردای دلیر ام بُود،
قد ازو قتی رفت. ۸ و خُداوند دَ یوشع گُفت: ”ازوا ترس نخور،
چُون ما اونا ره دَ دِستِ ازتو تسلیم کدیم؛ هیچ کُدمِ ازوا دَ
برابر تُو ایسته شُده نَمیتنه.“ ۹ پس یوشع از جِجال تمامِ شاو
راه رفت و بے خبر دَ بِلِه ازوا حمله کد. ۱۰ و خُداوند اونا ره دَ
پیشِ اسرائیل دَ سردرگمی اندخت و اسرائیلیا اونا ره دَ
جِبعون قد کُشتارِ غدر کُته کُشت؛ و اونا ره دَ راهِ گردنه
بیت-حورون دُمال کده تا عَزِيقه و مَقیده کُشتار کد. ۱۱ دَ
غیتیکه اونا از پیشِ اسرائیل دُوتا مُوکد و دَ سرشیوکی بیت-
حورون بُود، خُداوند تا عَزِيقه از آسمو دَ بِلِه ازوا زاله های
کُته بارند و اونا مُرد. تِعدادِ کسای که دَ وَسِیلِه زاله مُرد، از
تِعدادِ کسای که دَ وَسِیلِه شمشیرِ بَنیِ اسرائیل کُشته شُد
کَلوتر بُود.

۱۲ دَ امزُو روز که خُداوند آموریا ره دَ بَنیِ اسرائیل تسلیم کد،
یوشع قد خُداوند دَ حُضُورِ بَنیِ اسرائیل گپ زده گُفت:

”أی آفتو دَ بِلِه جِبعون ایسته شو،

و ای ماهتو دَ بِلِه دَرِه ایلون.“

و ماهتو از حرکت مند

تا قوم از دشمنای خو انتقام گرفت.

آیا امی د کتاب یاشر نوشته نییه که آفتو د مینکل آسمو ایسته شد و دمزو روز عجله نکد که بشینه؟^{۱۴} رقم امزو روز آلی پیش ازو و بعد ازو رخ ندده که خداوند د آواز انسان گوش بدیه، چون خداوند بلده اسرائیل جنگ موکد.

^{۱۵} بعد ازو یوشع قد پگ لشکر اسرائیل پس د جلال د خیمه‌گاه آمد.

کشتون پنج پادشاه

^{۱۶} د امزو غیت امو پنج پادشاه اموریا دوتا کده خودون ره د مقیده د یگ غار تاشه کد؛^{۱۷} و د یوشع خبر دده شد که: ”امو پنج پادشاه پیدا شده و اونا د مقیده د یگ غار تاشه آسته.“
^{۱۸} یوشع گفت: ”سنگای کته ره د دان غار لول بدید و نفرا ره مقرر کنید که د بله ازوا پیره کنه؛^{۱۹} لیکن خودون شمو د اونجی نشنید، بلکه دشمنای خو ره د مبال کنید و از پشت د بله ازوا حمله کنید. اونا ره نیلید که د شارای خو داخل شنه، چون خداوند، خدای شمو اونا ره د دست از شمو تسلیم کده.“^{۲۰} وختیکه یوشع و بنی اسرائیل از کشتون ازوا قد کشتار غدر کته خلاص شد و اونا از بین رفت، باقی‌مانده های ازوا که زنده مند د شارای دیوال دار داخل شد.

۲۱ اوخته پگ قوم صحیح- و- سلامت د پیش یوشع د
خیمه‌گاه د مقیده پس آمد و هیچ کس جرأت نکد که د خلاف
بنی اسرائیل زیون خو ره شور بدیه.

۲۲ بعد ازو یوشع گفت: ”دان غار ره واز کنید و امو پنج
پادشاه ره از غار بر کده پیش ازمه بیرید.“ ۲۳ پس اونا امو
رقم کد و امو پنج پادشاه، یعنی پادشاه اورشلیم، پادشاه
حبرون، پادشاه یرموت، پادشاه لاییش و پادشاه عگلون ره
از غار بر کده د پیش ازو آورد. ۲۴ وختی پادشایو ره بر کده
پیش یوشع آورد، یوشع پگ مردای اسرائیل ره کوی کد و د
قومندانای مردای جنگی که قد ازو رفتد، گفت: ”پیش بیید و
پای های خو ره د بله گردونای امزی پادشایو بیلید.“ پس اونا
پیش آمد و پای های خو ره د بله گردونای ازوا ایشنت. ۲۵ و
یوشع دزوا گفت: ”ترس نخورید و وحشت زده نبشید، بلکه
قوی و دلیر بشید، چون خداوند قد پگ دشمنای شمو که قد
ازوا جنگ مونیید، امی کار ره مونه.“ ۲۶ بعد ازو یوشع اونا ره
زده کشت و د پنج برخت اوزو کد که جسدای ازوا تا شام د
برختا اوزو مند. ۲۷ د غیت آفتو شستو یوشع امر کد که
جسدای ازوا ره از برختا تاه کنه؛ اونا امو رقم کد و اونا ره
د امزو غار پورته کد که د اونجی تاشه شدد و سنگای کته ره
د دان غار لول دد که تا امروز باقی آسته.

۲۸ د امزو روز یوشع مقیده ره گرفت و شار و پادشاه شی ره
قد دم شمشیر زد. او پگ نفرای ره که د منه شی بود کاملاً
نابود کد و هیچ کس ره باقی نه ایشنت. او د حق پادشاه مقیده
امو کار ره کد که د حق پادشاه اریحا کدد.

تَصْرُفِ كَدُونِ دِيگِه شَارَايِ اَمُورِيَا

^{۲۹} اوخته يوشع قد پگ اسرائيل از مقیده حرکت كده د لبنة رفت و قد لبنة جنگ كد. ^{۳۰} خداوند لبنة ره ام قد پادشاه شي د دست اسرائيل تسليم كد و يوشع شار و تمام كساي ره كه د منه شي بود قد دم شمشير زد و هيچ كس ره باقى نه ايشت. او د حق پادشاه شي امو كار ره كد كه د حق پادشاه اريحا كدد.

^{۳۱} بعد ازو يوشع قد پگ اسرائيل از لبنة حرکت كده د لاخيش رفت و روى د روى شي خيمه زده قد شي جنگ كد. ^{۳۲} خداوند لاخيش ره د دست اسرائيل تسليم كد و يوشع او ره د روز دوم تصرف كد و شار و پگ كساي ره كه د منه شي بود قد دم شمشير زد، امو رقم كه د حق لبنة كدد. ^{۳۳} دمزو غيت هورام پادشاه جازر د كومك لاخيش امدد، مگم يوشع او و قوم شي ره ام زد، د اندازه كه يگ نفر ازوا ره باقى نه ايشت.

^{۳۴} از لاخيش يوشع قد پگ اسرائيل حرکت كده د عگلون رفت و روى د روى شي خيمه زده قد ازو جنگ كد ^{۳۵} و د امزو روز او ره گرفت. اونا شار ره قد دم شمشير زد و پگ كساي ره كه د منه شي بود د امزو روز كاملاً نابود كد، امو رقم كه د حق لاخيش كدد.

^{۳۶} بعد ازو يوشع قد پگ اسرائيل از عگلون سريله د حبرون رفت و قد ازو جنگ كده ^{۳۷} او ره گرفت و او ره قد پادشاه شي، شاراي شي و پگ كساي كه د منه ازو بود قد دم

شمشیر زد؛ او هیچ کس ره باقی نه‌ایشت، امو رقم که د حق
عگلون کد و او ره قد پگ کسای که د منه ازو بود، کاملاً
نا بود کد.

^{۳۸} بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل پس دور خورده د دبیر آمد و
قد ازو جنگ کد ^{۳۹} و او ره قد پادشاه و پگ شارای شی
گرفت. او اونا ره قد دم شمشیر زد و تمام کسای ره که د
منه ازو بود کاملاً نا بود کد و هیچ کس ره باقی نه‌ایشت. امو
کار ره که د حق حبرون و د حق لینه و پادشاه شی کد، امو
کار ره د حق دبیر و پادشاه شی کد.

^{۴۰} پس یوشع تمام امزو سرزمی، یعنی کوهستو، جنوب، تپه
ها، دامنه‌ها و پادشایون ازوا ره شکست دد. او هیچ کس ره
باقی نه‌ایشت و پگ زنده‌جانا ره کاملاً نا بود کد، امو رقم که
خداوند، خدای اسرائیل امر کد. ^{۴۱} یوشع اونا ره از قادش
برنیع تا غزه و د تمام سرزمین جوشن تا جبعون شکست دد.
^{۴۲} یوشع پگ امزو پادشایو و سرزمین ازوا ره د یگ زمان
تصرف کد، چراکه خداوند، خدای اسرائیل بلده اسرائیل
جنگ کد. ^{۴۳} بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل پس د جلجال د
خیمه‌گاه آمد.

شکست پادشایون شمال

۱۱ وختی یابین پادشاه حاصور ای چیزا ره شنید، او د
یویاب پادشاه مادون و د پادشاه شمرون و د پادشاه آخشاف
پیغام ری کد، ^۲ امچنان د پادشایونی که د کوهستون شمالی،

دَ دَشْت دَ جَنُوبِ كِنَرُوت، دَ تِپه ها و دَ نَافوت- دور دَ غَرب
 بُود^۳ و دَ كِنَعَانِيا دَ شَرَق و غَرب، دَ اَمُورِيا، دَ حِتِيا، دَ فَرِزِيا،
 دَ يَبُوسِيا دَ كُوهِستو و دَ حِوِياي تى حِرْمون دَ سِرزمين
 مِصْفه.^۴ اوخته اونا قد پگ لشكرای خو كه نفرای گلو بُود و
 تَعْدَادِ ازوا رَقْمِ رِیگِ دریا بُود، قد اَسپ ها و گاځى هاى گلو
 بُر شُدِه اَمَد.^۵ پگ امزى پادشايو لشكرای خو ره يگجای كد و
 اَمَدِه دَ نَزْدِیكِ اَوهاى مِروم خِیمه زَد تا قد اِسْرَائیل جنگ
 كنه.

۶ اوخته خُداوند دَ يوشع گُفت: ”ازوا ترس نَخور، چُون صَبَاح
 دَ امزى غَيت پگ ازوا ره كُشته- شُدِه دَ اِسْرَائیل تَسْلِيمِ مُونم.
 شُمُو بايد سِنِگِیرِ پاى اَسپ هاى ازوا ره مُونثى كَنِيد و گاځى
 هاى جنگى ازوا ره دَ آتَشِ دَرِ بَدِيد.“

۷ پس يوشع قد پگ مَرْدایِ جنگى دَ خِلافِ ازوا دَ نَزْدِیكِ
 اَوهاى مِروم اَمَد و دَ بَلَه ازوا هُجُوم اُورَد؛^۸ و خُداوند اونا ره
 دَ دِستِ اِسْرَائیل تَسْلِيمِ كَد، دَ دِستِ كَسایِ كه اونا ره زَد و تا
 صِیدونِ بُزُرگ و مِسْرِفوت مايم و تا شَرَقِ دَرِه مِصْفه دُمبال
 كد. بَنى اِسْرَائیل اونا ره تا وختى زَد كه هِیچ كُدَم ازوا باقى
 نَمَنَد.^۹ و يوشع دَ حَقِ ازوا اَمُو كار ره كد كه خُداوند دَزُو اَمَر
 كُدَد: اُو سِنِگِیرِ پاى اَسپ هاى ازوا ره مُونثى كَد و گاځى
 هاى جنگى ازوا ره دَ آتَشِ دَرِ دَد.

۱۰ اوخته يوشع پس دَور خورد و حاصور ره گِرِفته پادشاه
 شى ره قد دَمِ شَمشیرِ زَد، چُون حاصور دَ امزُو غَيت سِرِ
 پگ امزُو مَمَلَكْتِ ها بُود.^{۱۱} و اونا پگ كَسایِ ره كه دَ مَنَه
 شار بُود قد دَمِ شَمشیرِ زَدِه كَامِلاً نَابُود كد و هِیچ زِنْدِه جان

باقی نَمند؛ و یوشعِ حاصور ره دَ آتَش دَر دَد.

^{۱۲} یوشعِ پگِ شارایِ امزُو پادشایو ره قد تمامِ پادشایونِ ازوا
گِرِفَت و اونا ره قد دَمِ شمشیرِ زده کاملاً نابود کد، امو رقم
که موسیِ خِدْمَتگارِ خُداوندِ اَمَر کُود. ^{۱۳} مگمِ اِسْرَائیلِ شارایِ
ره که دَ تپه ها قرارِ دَشْت دَر نَدَد، بَغیر از حاصور که یوشعِ
اُو ره سوختند. ^{۱۴} بَنیِ اِسْرَائیلِ پگِ وُلجِه امزُو شارایِ ره قد
چارپایایِ ازوا بَلدِه خُو دَ عِنوانِ غَنِیمَتِ گِرِفَت، لیکن تمامِ
نفرایِ ازوا ره قد دَمِ شمشیرِ زده کاملاً نابود کد و هیچ
زنده جان ره باقی نَه ایشْت. ^{۱۵} امو رقم که خُداوندِ دَ خِدْمَتگارِ
خُو موسیِ اَمَر کُود، امو رقمِ موسیِ دَ یوشعِ اَمَر کد و یوشعِ
امو کار ره انجام دَد؛ اُو از پگِ چِیزایِ که خُداوندِ دَ موسیِ
اَمَر کُود، هیچ چیز شی ره ناانجام دَدِه نَه ایشْت.

^{۱۶} پس یوشعِ تمامِ امزُو سرزمی ره تَصَرُفِ کد: کوهستو، تمامِ
جنوب، پگِ سرزمینِ جوشن، تپه های غَربِی، دَشْت،
کوهستونِ اِسْرَائیلِ و تپه های شی ^{۱۷} و از کوهِ حَالِقِ که سُونِ
سَعیرِ باله موره تا بَعْل جاد که دَ دَرِه لِبْنانِ تیلونِ کوهِ حِرْمونِ
اَسْتِه. اُو تمامِ پادشایونِ ازوا ره گِرِفَت و اونا ره زده کُشت.
^{۱۸} یوشعِ روزایِ کَلو قد امزیِ پادشایو جنگ کد. ^{۱۹} هیچ کُدمِ
امزُو شارایِ قد بَنیِ اِسْرَائیلِ صُلحِ نَکد، بَغیر از حویایِ که
باشنده های جِبَعونِ بُوَد؛ پگِ ازوا دَ جنگِ گِرِفْتِه شُد؛ ^{۲۰} چُونِ
ای کارِ خُداوندِ بُوَد، چراکه اُو دِلِ های ازوا ره سخت کد تا
اونا دَ خِلَافِ اِسْرَائیلِ دَ جنگِ بیه و بَنیِ اِسْرَائیلِ اونا ره
کاملاً نابود کنه و دَ بَلِه ازوا رَحْمِ نَشْنِه، بَلْکِه اونا از بَینِ بُرْدِه
شْنِه، امو رقم که خُداوندِ دَ موسیِ اَمَر کُود.

^{۲۱} دَ امزُو غَيْتِ يَوْشِعِ اَمَدَه عَنَاقِيَا رَه اَز كَوْهِسْتونِ حَبْرُونِ،
 دَبِيرِ، وَ عَنَابِ وَ اَز پَگِ كَوْهِسْتونِ يَهُودَا وَ تَمَامِ كَوْهِسْتونِ
 إِسْرَائِيلِ اَز بَيْنِ بُرْدِ. يَوْشِعِ اُونَا رَه قَد شَارَايِ اَزوَا كَامِلًا نَابُودِ
 كَد. ^{۲۲} اَز عَنَاقِيَا هِيچِ كَسِ دَ سِرْزَمِينِ بَنِي إِسْرَائِيلِ بَاقِي نَمَندِ،
 مَگَمِ دَ غَزَه، جَتِ وَ اَشْدودِ يَگونِ اَزوَا بَاقِي مَندِ. ^{۲۳} پَسِ يَوْشِعِ
 پَگِ امزُو سِرْزَمِي رَه دَ مُطَابِقِ چِيزِي كِه خُداوندِ دَ مُوسَى
 كُفْتُدِ، كَرِفتِ؛ وَ يَوْشِعِ اُو رَه دَ مُطَابِقِ تَقْسِيمَاتِ طَايِفَه هَايِ
 اَزوَا دَ عَنَوَانِ مُلْكِيَتِ بَلَدِه اَزوَا دَدِ. وَ سِرْزَمِي اَز جَنگِ آرَامِ
 شُدِ.

پادشایونی که از موسی شکست خورد

۱۲ اینمیا پادشایونِ امزُو سِرْزَمِي اَسْتَه كِه بَنِي إِسْرَائِيلِ
 زَدِ وَ سِرْزَمِينِ اَزوَا رَه دَ طَرَفِ شَرِقِ دِرْيَايِ اَرْدُنِ اَز دَرَّه
 اَرنونِ تا كَوِهِ حِرْمونِ قَد پَگِ عَرَبِه شَرَقِي تَصَرُفِ كَد:

^۲ سِيحونِ پادشاهِ اَمورِيا كِه دَ حِشْبونِ زِنْدَگِي مُوكَدِ.
 حُكْمَرَانِي اَزوَا اَز عَرَوَعِيرِ كِه دَ بَغْلِ دَرَّه اَرنونِ اَسْتَه وَ
 تا مِينَكَلِ دَرَّه وَ نِيمِ جِلْعَادِ وَ تا دَرَّه يَبوقِ كِه سِرْحِدِ
 عَمونِيا اَسْتَه، اِدَامَه دَشْتِ. ^۳ اُو اَمچُنَانِ دَ بَلَه دَشْتِ
 شَرِقِ دِرْيَاچِه اَرْدُنِ تا دِرْيَايِ كِنْرُوتِ وَ سُونِ بَيْتِ-
 يَشِيمُوتِ تا دِرْيَايِ مُرْدَه، يَئِنِي دِرْيَايِ كِه دَ دَشْتِ
 اَسْتَه، وَ طَرَفِ جَنُوبِ تا تَيْنَه حِصَّه دَامونِ پيسِگَه
 حُكْمَرَانِي مُوكَدِ.

^۴ وَ عوجِ پادشاهِ باشانِ كِه يَكِي اَز بَاقِي مَندِه هَايِ رِفَائِيَا
 بُودِ وَ دَ عَشْتاروتِ وَ اِدْرَعِي زِنْدَگِي مُوكَدِ؛ ^۵ اُو دَ بَلَه

کوهِ حرمون، سَلِخه و پگِ باشان تا سرزمینِ جِشوریا
 و مَعکيا و نيمِ جِلعاد و تا سرحدِ سِيحون پادشاهِ
 حِشبون حُکمرانی مُوکد. ^۶ مُوسى خِدمتگارِ خُداوند و
 بنىِ اسرئيل اونا ره زد؛ و مُوسى خِدمتگارِ خُداوند
 سرزمينِ ازوا ره دَرئوبينيا، جاديا و نيمِ طايفه مَنسى
 دَ عِنوانِ مُلکيت دَد.

پادشایونی که از یوشع شکست خورد

^۷ یوشع و بنیِ اسرئيل پادشایونِ سرزمينِ طرفِ غَربِ دریایِ
 اَرْدُن ره زد، که از بَعَل جاد دَ دَره لِبنان تا کوهِ حَالق که سُون
 سَعير باله موره، جای بُود و باشِ ازوا بُود. و یوشع سرزمينِ
 ازوا ره دَ طايفه هایِ اسرئيل دَ مُطابقِ تَقسیماتِ ازوا دَ
 عِنوانِ مُلکيت دَد. ^۸ اُمو سرزمی شاملِ کوهستو، تپه ها،
 دَشت، دامنه ها، بیابو، جنوب و سرزمينِ حِتیا، اُموریا،
 کِنعانيا، فرزیا، حویا و یبوسیا مُوشد. نام هایِ امزو پادشایو
 اینیا بُود:

^۹ پادشاهِ اَریحا، یگ؛

پادشاهِ عای که دَ پالوی بَیت تیل اَسته، یگ؛

^{۱۰} پادشاهِ اورشَلیم، یگ؛

پادشاهِ حِبرون، یگ؛

^{۱۱} پادشاهِ یَرْموت، یگ؛

پادشاهِ لَاحیش، یگ؛

^{۱۲} پادشاهِ عِگلون، یگ؛

پادشاهِ جازر، یگ؛

- ۱۳ پادشاهِ دبیر، یگ؛
 پادشاهِ جادر، یگ؛
 ۱۴ پادشاهِ حُرما، یگ؛
 پادشاهِ عَراد، یگ؛
 ۱۵ پادشاهِ لِبْنه، یگ؛
 پادشاهِ عَدْلَام، یگ؛
 ۱۶ پادشاهِ مَقیده، یگ؛
 پادشاهِ بَیتِئیل، یگ؛
 ۱۷ پادشاهِ تِیُوح، یگ؛
 پادشاهِ حِفْر، یگ؛
 ۱۸ پادشاهِ أَفِیق، یگ؛
 پادشاهِ لُشارون، یگ؛
 ۱۹ پادشاهِ مادون، یگ؛
 پادشاهِ حاصور، یگ؛
 ۲۰ پادشاهِ شِمرون، یگ؛
 پادشاهِ أَخشاف، یگ؛
 ۲۱ پادشاهِ تَعناخ، یگ؛
 پادشاهِ مِگیدو یگ
 ۲۲ پادشاهِ قَادِش، یگ؛
 پادشاهِ یُقنعام دَ کَرْمِل، یگ؛
 ۲۳ پادشاهِ دُور دَ نَافَتِدور، یگ؛
 پادشاهِ گُوتیم دَ جَلیلیه، یگ؛
 ۲۴ پادشاهِ تَرصه، یگ؛

جمله سی و یگ پادشاه.

جای های که هنوز تصرف نشده

۱۳ وختی یوشع پیر و سالخورده شد، خداوند دزو گفت: "تو پیر و سالخورده شدی و هنوز زمین گلو باقی مانده که باید تصرف شنه؛^۲ زمینی که باقی مانده اینی آسته: پگ سرزمین فلسطینیا و جشوریا^۳ از شیحور که د شرق مصر آسته تا سرحد عقرون طرف شمال که از جمله سرزمین کنعانیا حساب موشه؛ یعنی سرزمین پنج حکمران فلسطینیا که د بله غزه، آشدود، أشقلون، جت، عقرون و عوه حکمرانی مونه؛^۴ د جنوب تمام سرزمین کنعانیا و میعاره که د صیدونیا تعلق دره تا أفیق و تا سرحد اموریا؛^۵ سرزمین جبلیا و پگ لبنان سون شرق، از بعل جاد که د دامون کوه حرمون آسته تا لبوحمات؛^۶ پگ باشنده های کوهستو از لبنان تا مسرفوت مایم یعنی پگ صیدونیا. ما خود مه اونا ره از پیش روی بنی اسرائیل هی مونم؛ تو تنها امو سرزمی ره د وسیله پشک د عنوان ملکیت بلده بنی اسرائیل تقسیم کو، امو رقم که دز تو امر کدیم.^۷ پس آلی امو سرزمی ره بلده نه طایفه و نیم طایفه منسی د عنوان ملکیت تقسیم کو."

تقسیم سرزمین شرق دریای اردن

^۸ رئوبینیا و جادیا قد دیگه نیم طایفه منسی، ملک خو ره که موسی د او طرف دریای اردن سون شرق دزوا دد، گرفت، امو رقم که موسی خدمتگار خداوند دزوا تقسیم کدد.^۹ او عروعر ره که د بغل دره ارنون آسته و شاری ره که د منه دره قرار دره و پگ دشت میدبا ره تا دیبون،^{۱۰} و پگ شارای

سیحون پادشاهِ آموریا ره که دَ حِشْبون تا سرحدِ عمونیا
 حُکمرانی مُوکد،^{۱۱} و جِلعاد و سرزمینِ جِشُوریا، مَعکیا، پگ
 کوهِ حِرمون و تمامِ باشان ره تا سَلِخه،^{۱۲} و تمامِ سرزمینِ
 عوج پادشاهِ باشان ره که دَ عَشْتاروت و اِدْرعی حُکمرانی
 مُوکد، دَزوا دَد؛ عوج از جَمِ باقی‌مانده های رِفائیا بُود. اَمیا ره
 مُوسی شِکست دده امزُو سرزمی هَی کد.^{۱۳} مگم بنی اسرائیل
 جِشُوریا و مَعکیا ره هَی نَکد؛ پس مردُمِ جِشُور و مَعکه تا
 امروز دَ مینکلِ اسرائیل زندگی مُونه.

^{۱۴} لیکن دَ طایفه لای مُوسی هیچ مُلک نَدَد، چراکه هدیه های
 خاصِ خُداوند، خُدای اسرائیل تقسیمِ ازوا اَسْتَه، اُمُو رقم که
 خُداوند دَزوا کُفت.

سرزمینِ طایفه رثوبین

^{۱۵} مُوسی دَ طایفه اولادِ رثوبین دَ مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا
 زمی دَد.^{۱۶} مُلکِ ازوا از عَروعیر که دَ بَغْلِ دَرّه ارنون اَسْتَه
 شُرُوعِ مُوشُد تا شاری که دَ مَنه دَرّه اَسْتَه تا اَواری پالُوی
 میدبا،^{۱۷} حِشْبون و پگِ شارای گِرد-و-بَر شی که دَ اَواری
 اَسْتَه، یعنی دِیبون، باموت بَعْل، بَیتِ بَعْل مِعون،^{۱۸} یَهْصه،
 قَدیموت، میفاعت،^{۱۹} قَریتایم، سِبمه، صِرِت-شَحَر که دَ بِلّه
 تِپه دَرّه اَسْتَه،^{۲۰} بَیتِ فِغور، پَیدَمونِ پیسگه و بَیتِ یَشیموت
 اِدامه دَشت،^{۲۱} یعنی پگِ شارای اَواری و تمامِ مَمَلکَتِ
 سیحون پادشاهِ آموریا که دَ حِشْبون حُکمرانی مُوکد، دَزوا
 تَعْلُقِ مِیگْرِفت. مُوسی سِیحون و رهبرای مِدیان، یعنی اِوی،
 راقم، صُور، حور و رِبَع ره که میر های سِیحون بُود و دَ امزُو

سرزمی زندگی مُوكد، شِكست دَد. ^{۲۲} بنی اسرائیل بلعام باچه
 بعور ره كه پالگری مُوكد ام قد شمشیر كُشت؛ آرے، او ام د
 جم كُشته شده ها بُود. ^{۲۳} سرحدِ اولادِ رثوین دریای اُردُن و
 بغلای شی بُود. ای مُلكِ اولادِ رثوین د مُطابقِ اولادِ بابِه
 های ازوا بُود قد شارا و آغیلای شی.

سرزمینِ طایفه جاد

^{۲۴} موسی د طایفه جاد، یعنی د اولادِ جاد د مُطابقِ اولادِ بابِه
 های ازوا زمی دَد. ^{۲۵} و مُلكِ ازوا یعزیر و تمامِ شارای جلعاد
 و نیمِ سرزمینِ عمونیا بُود و تا عروعر كه روی د روی ربه
 آسته ادامه دشت؛ ^{۲۶} امچنان از حشبون تا رامت-مصفه و
 بطونیم؛ و از مَحنایم تا سرحدِ دبیر ^{۲۷} و د منه درّه بیت
 هارام، بیت نمره، سُكوت و صافون و باقی مَمَلکتِ سیحون
 پادشاهِ حشبون و دریاچه اُردُن و بغلای شی تا آخرِ دریای
 كِنرت او طرفِ دریای اُردُن سون شرق. ^{۲۸} اینمی مُلكِ اولادِ
 جاد د مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا بُود قد شارا و آغیلای شی.

سرزمینِ نیمِ طایفه منسی

^{۲۹} موسی د نیمِ طایفه منسی ام زمی دَد كه د نیمِ طایفه منسی
 د مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا تعلق گرفت. ^{۳۰} مُلكِ ازوا از
 مَحنایم شروع مُوشد و پگ باشان، یعنی تمامِ مَمَلکتِ عوج
 پادشاهِ باشان و تمامِ آغیلای یائیر كه د باشان بُود، جمله
 شصت شار ^{۳۱} و نیمِ جلعاد و عشتاروت و ادرعی كه شارای
 مَمَلکتِ عوج د باشان بُود دزوا تعلق میگرفت؛ امیا د اولادِ
 ماخیر باچه منسی یعنی د نیمِ اولادِ ماخیر د مُطابقِ اولادِ بابِه

های ازوا تحویل دده شد.

^{۳۲} اینمیا زمینی بود که موسی د دشت های موآب د او طرف دریای اُردن د شرق اریحا د عنوان ملکیت تقسیم کد. ^{۳۳} مگم د طایفه لاوی موسی هیچ مُلک-و-زمی ندد، چراکه حق خداوند، خدای اسرائیل تقسیم ازوا آسته، امو رقم که دزوا گفت.

تقسیم زمینای غرب دریای اُردن

۱۴ اینیا مُلک های آسته که بنی اسرائیل د سرزمین

کنعان د دست اُورد، مُلک های که العازار پیشوا، یوشع باچه نون و کته کلونای طایفه های بنی اسرائیل بلده ازوا تقسیم کد.

^۲ مُلک ازوا د وسیله پشک بلده امزو نه طایفه و نیم طایفه تعیین شد، امو رقم که خداوند د وسیله موسی امر کدد.

^۳ چون موسی مُلک دو طایفه و نیم طایفه ره د شرق دریای اُردن دده بود، لیکن د مینکل بنی اسرائیل د لاویا هیچ مُلک

ندد. ^۴ باچه های یوسف منسی و افرایم دو طایفه حساب شد تا دوازه پوره شنه. پس د لاویا هیچ تقسیم دده نشد، لیکن

شار ها بلده زندگی کدو و علفچر ها بلده گله و رمه ازوا دده شد. ^۵ امو رقم که خداوند د موسی امر کدد، بنی اسرائیل امو

رقم عمل کده زمی ره تقسیم کد.

تقسیم کالیب

^۶ اوخته اولاده یهودا د جلال پیش یوشع آمد و کالیب باچه

يُفَنِّهَ قَنِيزِي دَزُو كُفْت: ”چيزی ره که خُداوند دَ باره ازمه و
ازتو دَ قَادِش بَرْنِيع دَ مُوسَى مَرِدِ خُدا كُفْت دَ ياد تُو مَنده؟^۷ ما
چِل ساله بُودُم که مُوسَى خِدْمَتگارِ خُداوند مَره از قَادِش
بَرْنِيع بَلدِه جاسُوسِي امزِي سرزَمِي رِي كَد؛ و ما بَلدِه اَزُو
خَبَرِ راسْت اُورُدُم.^۸ مگم بَرارونِ اِسْرَائِيلِي مه که قد ازمه رَفْتُد
دِلِ قَوْمِ ره بے جُرأت كَد؛ ولے ما از خُداوند، خُدايِ خُو قد
تَمَامِ دِلِ پَيروِي كَدُم.^۹ و دَ اَمزُو رُوزِ مُوسَى قَسَمِ خورده
كُفْت: ”دَ اَمزُو سرزَمِي که پای تُو ايشته شُد، اُو بَلدِه اَزتُو و
اُولادايِ تُو مُلکِ اَبديِ مُوشه، چِراکه تُو از خُداوند، خُدايِ مه
قد تَمَامِ دِلِ پَيروِي كَدِي.“

^{۱۰} و آلي بِنگرید، خُداوند اُمُو رَقَم که كُفْتُد، مَره دَ اَمزِي چِل و
پَنج سال زِنده نِگاه كَدِه، يعنی از وختِيکه خُداوند اِي توره ره
دَ مُوسَى كُفْت و از غِيَتِيکه قَوْمِ اِسْرَائِيلِ دَ بِيابو دَ سَفَرِ بُود؛ و
آلي، اينه ما اِمروز هِشتاد و پَنج ساله اَسْتُم.^{۱۱} اِمروز هِنوز ما
قَوِي اَسْتُم مِثْلِ اَمزُو رُوزِ که مُوسَى مَره دَ جاسُوسِي رِي كَد؛
قُوْتِ مه اُمُو رَقَم که دَ اُو وخت بُود، آلي اَم قُوْتِ مه اُمُو رَقَم
اَسْتِه، چِي بَلدِه جَنگِ كَدو و چِي بَلدِه رَفْتو و اَمَدو.^{۱۲} پَس آلي
اَمِي كوهِستو ره که خُداوند دَ اَمزُو رُوزِ دَ باره شِي كُفْت، دَز
مه بَدِي؛ چُون تُو دَ اَمزُو رُوزِ شِنِيدِي که عَناقِيَا دَ اُونجِي بُود،
دَ شَارايِ كُتِه و دِيوالدار؛ اگه خُداوند قد مه بَشِه، ما اُونا ره
هِي مُونُم، اُمُو رَقَم که خُداوند كُفْت.“

^{۱۳} پَس يوشعِ كَالِيبِ باچِه يَفَنِّهَ ره بَرَكْتِ دَد و جِبْرُونِ ره دَ
عِنوانِ مُلْكِيَتِ دَزُو بَخْشِيد.^{۱۴} اَمزِي خَاطِرِ جِبْرُونِ تا اِمروز
مُلْكِيَتِ كَالِيبِ باچِه يَفَنِّهَ قَنِيزِي اَسْتِه، چِراکه اُو از خُداوند،

خُدایِ إِسْرَائِيلِ قَدْ تَمَامِ دِلِ پَيْرُوی كَد. ^{۱۵} نَامِ پِيشِنِه حِبْرُونِ قَرِيَتِ- اَرْبَعِ بُوْد؛ وَ اَرْبَعِ دَ مِيْنَكْلِ عَنَاقِيَا بُزْرَكْتَرِيْنِ مَرْدِ بُوْد. بَعْدِ اَزْوَ زَمِيْ اَزْ جَنْگِ اَرَامِ شُد.

تَقْسِيْمِ اَوْلَادِه يَهُودَا

۱۵ ^۱ پِشَكِ طَايِفِه اَوْلَادِه يَهُودَا دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَايِ اَزْوَ دَ طَرْفِ جَنْوْبِ تَا سَرْحِدِ اِدُوْمِ، دَ بِيَابُوْنِ صِيْنِ تَا اَخْرِيْنِ نُقْطِه جَنْوْبِيْ بُرُ شُد. ^۲ سَرْحِدِ جَنْوْبِيْ اَزْوَ اَزْ اَخْرِ دَرِيَايِ مُرْدِه، اَزْ خَلِيْجِيْ كِه سُوْنِ جَنْوْبِ اَسْتِه شُرُوْعِ مُوْشُد ^۳ وَ طَرْفِ جَنْوْبِ كَوْتَلِ عَقْرِيْمِ رَفْتِه دَ صِيْنِ تِيْرِ مُوْشُد وَ دَ جَنْوْبِ قَادِشِ بَرْنِيْعِ بُرُ شُدِه دَ حِصْرُوْنِ تِيْرِ مُوْشُد وَ تَا اَدَارِ مَوْرَفْتِ؛ اَزْوَ جِيْ سُوْنِ قَرْعِ دَوْرِ مُوْخَوْرْد ^۴ وَ اَزْ عَصْمُوْنِ تِيْرِ شُدِه دَ دَرِه مِصْرِ مِيْرَسِيْدِ وَ دَ دَرِيَايِ كُتِه خْتَمِ مُوْشُد. اِيْ سَرْحِدِ جَنْوْبِيْ اَزْوَ بُوْد. ^۵ سَرْحِدِ شَرْقِيْ اَزْوَ اَزْ دَرِيَايِ مُرْدِه تَا شُرُوْعِ دَرِيَاچِه اُرْدُنِ مِيْرَسِيْدِ. سَرْحِدِ شَمَالِيْ اَزْوَ اَزْ خَلِيْجِ دَرِيَايِ مُرْدِه اَزْ دَانِ دَرِيَاچِه اُرْدُنِ شُرُوْعِ مُوْشُد ^۶ وَ اِيْ سَرْحِدِ دَ بِيْتِ- حُجْلِه بُرُ شُدِه دَ شَمَالِ بِيْتِ- عَرَبِه تِيْرِ مُوْشُد وَ سَرْحِدِ دَ سَنْگِ بُهَنْ بَاچِه رَثُوْبِيْنِ بَالِه مَوْرَفْتِ؛ ^۷ اِيْ سَرْحِدِ اَزْ دَرِه عَخُوْر دَ دَبِيْرِ بُرُ مُوْشُد وَ طَرْفِ شَمَالِ رَفْتِه سُوْنِ جَلْجَالِ تَا وَ مُوْخَوْرْدِ كِه رُوِيْ دَ رُوِيْ كَوْتَلِ اَدْمِيْمِ دَ جَنْوْبِ دَرِه اَسْتِه؛ اِيْ سَرْحِدِ سُوْنِ اَوْهَايِ عِيْنِ- شَمْسِ تِيْرِ مُوْشُد وَ دَ عِيْنِ- رُوْگَلِ خْتَمِ مُوْشُد. ^۸ بَعْدِ اَزْوَ سَرْحِدِ اَزْ دَرِه بَاچِه هِنُوْمِ سُوْنِ دَاْمَنِه جَنْوْبِيْ يَبُوْسِيَا يَعْنِيْ اَوْرُشَلِيْمِ بُرُ مُوْشُد وَ اَزْوَ جِيْ سُوْنِ شِيْخِيْ كَوْهِيْ بُرُ مُوْشُد كِه رُوِيْ دَ رُوِيْ دَرِه هِنُوْمِ دَ غَرْبِ بُوْد، دَ اَخْرِيْنِ نُقْطِه

شمالِ دَرَّهٖ رِفَائِيَا؛ ^۹ بعد ازو سرحد از شیخی کوه سُون چشمه
 آوهای نِفْتُوَحِ پِیش رفته دَ شَارای کوهِ عِفْرُونِ بُرِ مُوشْد و تا
 بَعْلَه یعنی قَرِیْت- یَعَارِیْمِ اِدَامَه پَیْدَا مُوْکَد؛ ^{۱۰} و سرحد از بَعْلَه
 طَرَفِ غَرَبِ دَوْر خورده دَ کوهِ سَعِیرِ مَورِفْت و از دَامَنَه
 شَمَالی کوهِ یَعَارِیْمِ یعنی کِسالون تیر شُدِه دَ بَیْت- شَمَس تاه
 مُوشْد و دَ تِمَنَه مِیرَسِید؛ ^{۱۱} بعد ازو سرحد سُون شمال دَ
 دَامَنَه عِقْرُونِ مَورِفْت و طَرَفِ شِکْرُونِ پِیش رفته دَ کوهِ بَعْلَه
 تیر مُوشْد و دَ یَبْنِئِیلِ مِیرَسِید؛ و سرحد دَ دریای کُتَه خَتَم
 مُوشْد. ^{۱۲} و سرحدِ غَرَبی ازوا دریای کُتَه و بَغْلِ هَای شِی بُود.
 ای بُود سرحدای چارطرفِ اَوْلادِ یَهُودَا دَ مُطَابِقِ اَوْلادِ بابَه
 های ازوا.

^{۱۳} دَ مُطَابِقِ اَمْرِی که خُداوند دَ یوشع کُود، اُو بَلَدِه کَالِیْب
 باچَه یَفْتَه دَ مِینِکَلِ اَوْلادِ یَهُودَا یِگِ تَقْسِیْمِ زَمی دَد که اُو
 قَرِیْتِ اَرَبِیعِ یعنی حِبرون بُود. اَرَبِیعِ آتِه عَنَاقِ بُود. ^{۱۴} کَالِیْبِ سِه
 اَوْلادِ عَنَاقِ رَه که شِیشی، اَخِیْمَانِ و تَلْمی بُود، اَزونجی هَی
 کد. ^{۱۵} اَزونجی اُو دَ خِلَافِ باشنده های دِیْبِرِ بُرِ شُد؛ نامِ پِیشِنَه
 دِیْبِرِ قَرِیْتِ سِفرِ بُود. ^{۱۶} و کَالِیْبِ کُفْت: ”هر کسی که دَ بِلَه
 قَرِیْتِ سِفرِ حَمَلَه کنه و اُو رَه بَگیره، ما دُخترِ خُو عَخَسَه رَه
 دَ عِنوانِ خَاتُو دَ اَمزُو مِیدِیْم.“ ^{۱۷} اوخته عُنْتِئِیلِ باچَه قِنَاز،
 باچَه بَرارِ کَالِیْبِ اُو رَه تَصَرُفِ کد و کَالِیْبِ دُخترِ خُو عَخَسَه
 رَه دَ عِنوانِ خَاتُو دَزُو دَد.

^{۱۸} و خَتِیکَه عَخَسَه پِیشِ عُنْتِئِیلِ اَمَد، عُنْتِئِیلِ اُو رَه گَپِ دَد که
 از آتِه خُو زَمی طَلَبِ کُنَه. غِیْتِیکَه عَخَسَه از اُلَاغِ خُو تاه شُد،
 کَالِیْبِ اَزُو پُرسان کده کُفْت: ”چطور که ای سونا اَمدی؟“

^{۱۹} اُو كُفْتُ: ”مَرِه بَرَكْت بَدِي؛ اَزِي كِه زَمِينِ جَنُوبِ رِه دَز مِه دَدِي، چِشمه هَايِ اُو رِه اَم دَز مِه بَدِي.“ اُوخْتِه كَالِيْب چِشمه هَايِ بَالِه و چِشمه هَايِ تَاه رِه دَزُو بَخْشِيد.

^{۲۰} مُلْكِ طَايِفِه اَوْلَادِه يَهُودَا دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَايِ اَزْوَا اِينِي اَسْتِه:

^{۲۱} شَارَايِ طَايِفِه اَوْلَادِه يَهُودَا دَ دُورْتَرِين نَقْطِه جَنُوبِ سُونِ سِرْحَدِ اِدُومِ اَيْنِيَا بُوْد: قَبْصَيْلِ، عَيْدِرِ، يَاجُورِ، ^{۲۲} قَيْنَاهِ، دِيمُونِه، عَدْعَادَاهِ، ^{۲۳} قَادِشِ، حَاصُورِ، يِتْنَانِ، ^{۲۴} زَيْفِ، طَلْمِ، بَعْلُوتِ، ^{۲۵} حَاصُورِ- حَدَاتَاهِ، قَرِيُوتِ- حِصْرُونِ يِعْنِي حَاصُورِ، ^{۲۶} اَمَامِ، شِمَاعِ، مَوْلَادِه، ^{۲۷} حَصْرَجَدِه، حِشْمُونِ، بَيْتِ- پَالِطِ، ^{۲۸} حَصْرِ- شُوعَالِ، بَيْرِشْبَعِ و بَزِيُوتِيَه شِي؛ ^{۲۹} بَعْلِه، عَيْمِ، عِصْمِ، ^{۳۰} اِلْتَوْلَدِ، كِسِيلِ، حُرْمِه، ^{۳۱} صِقْلَگِ، مَدْمَنَه، سَنَسَنَه، ^{۳۲} لِبَاثُوتِ، شَلِخِيمِ، عَيْنِ- رَمُونِ. جُمْلِه بِيَسْتِ و نُه شَارِ قَدِ آغِيلَايِ شِي.

^{۳۳} و دَ تِيَه هَايِ غَرَبِي: اِشْتَاوُلِ، صُرْعَه، اَشْنَه، ^{۳۴} زَانُوحِ، عَيْنِ- گَنِيمِ، تِپُوحِ، عَيْنَامِ، ^{۳۵} يَرْمُوتِ، عَدْلَامِ، سُوكُوه، عَزِيْقَه، ^{۳۶} شَعْرَايِمِ، عَدِيْتَايِمِ، جَدِيرِه يِعْنِي جَدِيرُوتَايِمِ. چَارْدِه شَارِ قَدِ آغِيلَايِ شِي.

^{۳۷} صِنَانِ، حَدَاشَاهِ، مِگْدَلِ- جَادِ، ^{۳۸} دِلْعَانِ، مِصْفَه، يُفْتَيْلِ، ^{۳۹} لَاحِيشِ، بُصْقَه، عِگْلُونِ، ^{۴۰} كَبُونِ، لَحْمَاسِ، كِتْلِيْشِ، ^{۴۱} جَدِيرُوتِ، بَيْتِ- دَاگُونِ، نَعْمِه و مَقِيدِه. شُونَزْدِه شَارِ قَدِ آغِيلَايِ شِي.

^{۴۲} لِبْنِه، عَاتِرِ، عَاشَانِ، ^{۴۳} يِفْتَاخِ، اَشْنَه، نَيْثِبِ، ^{۴۴} قَعِيلِه،

أخزيب و مَرِيشه. نُه شار قد آغِيلای شی.

^{۴۵} عِقرون قد منطقای گِرد-و-بَر و آغِيلای شی؛ ^{۴۶} از

عِقرون تا دریای کُته، پگ جایای که دَ نزدیکِ اشدود

بُود قد آغِيلای شی؛ ^{۴۷} اشدود قد شارا و آغِيلای شی؛

غَزه قد شارا و آغِيلای شی تا درّه مصر و تا دریای

کُته و بغلای شی. ^{۴۸} و دَ کوهستو: شامیر، یَتیر،

سوکوه، ^{۴۹} دَنه، قَریت-سَنه یعنی دبیر، ^{۵۰} عَناب،

اِشتموه، عانیم، ^{۵۱} جوشن، حولون و گیلوه. یازده شار

قد آغِيلای شی.

^{۵۲} آراب، دُومه، اِشعان، ^{۵۳} یانیم، بیت-تپُوح، اَفیقه،

^{۵۴} حُمطه، قَریت-أربع یعنی حبرون و صِیعور. نُه

شار قد آغِيلای شی.

^{۵۵} مَعون، کرمِل، زِیف، یُوطه، ^{۵۶} یزرعیل یُقدعام،

زانوح، ^{۵۷} قاین، گِبعه و تِمنه. ده شار قد آغِيلای شی.

^{۵۸} حَلحول، بیت-صُور، گِدر، ^{۵۹} معارات، بیت-

عَنوت و اِلتقون. شَش شار قد آغِيلای شی.

^{۶۰} قَریت-بعل یعنی قَریت-یَعاریم و رَبه. دُو شار قد

آغِيلای شی.

^{۶۱} دَ بیابو: بیت-عَرَبه، مَدین، سِکاکه، ^{۶۲} نِبشان، شار

نَمک و عین-گدی. شَش شار قد آغِيلای شی.

^{۶۳} مگم أولاده یهُودا یبوسیا ره که باشنده های اورشَلیم بُود،

هَی نَتَنست. امزی خاطر یبوسیا تا امروز قد أولاده یهُودا دَ

اورشَلیم زندگی مُونه.

۱۶ ^۱مَلِكِ اَوْلَادِهِ يَوْسُفَ از دریای اُردُن از بَغْلِ اَریحا، از شرقِ آوهای اَریحا شروع شده دَ بیابو مورفت و از اُونجی باله رفته دَ کوهستونِ بَیت-ئیل میرسید؛ ^۲ و از بَیت-ئیل دَ لُوز رفته از منطقه اَریکا دَ عطاروت تیر موشد. ^۳ بعد ازو سُونِ غَرب دَ سرحدِ یفلیطیا تاه مورفت و تا بَغْلِ بَیت-حورون تینه و تا جازر میرسید و دَ دریای کُته ختم موشد.

^۴ دَ امزی ترتیبِ اولادِ یوسف، یعنی مَنسی و اِفرایم مَلِكِ خُو ره گرفت.

^۵مَلِكِ طایفه اِفرایم دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های شی ازی قرار بود: سرحدِ مَلِكِ ازوا طرفِ شرقِ از عطاروت-اَدّار تا بَیت-حورون بالنه مورفت ^۶ و ای سرحدِ ازونجی سُونِ دریای کُته تا مِکَمَت دَ شمالِ اِدامه پیدا موكد. بعد ازو طرفِ شرقِ سُونِ تانت-شیلوه دور مُوخورد و ازو تیر شده دَ شرقِ دَ یانوحِ میرسید. ^۷ و از یانوحِ دَ عطاروت و نَعَره تاه رفته دَ اَریحا میرسید و دَ دریای اُردُن ختم موشد. ^۸ ای سرحدِ از تپُوحِ سُونِ غَرب تا درّه قانه مورفت و دَ دریای کُته ختم موشد. ای بُود مَلِكِ طایفه اولادِ اِفرایم دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا؛ ^۹ علاوه ازی چندین شار ام بَلدِه اولادِ اِفرایم دَ مینکلِ مَلِكِ اولادِ مَنسی جدا شُد، پگِ امزو شارا و آغیلائی شی. ^{۱۰} اونا کِنعانی های ره که دَ جازر زندگی موكد، هَی نکد. پس امو کِنعانیا تا امروز دَ مینکلِ طایفه اِفرایم زندگی مونه، لیکن اونا وادار شده که جبری کار کُنه.

۱ بعد از تقسیم طایفه منسی دده شد که او اولباری یوسف بود. د اولاده ماخیر باچه اولباری منسی که آته جلعاد بود، منطقای جلعاد و باشان رسید، چراکه اونا مردای جنگی بود. ۲ و بلده باقی باچه گون منسی ام د مطابق اولاد بابیه شی تقسیم زمی دده شد، یعنی بلده اولاده ابیعزر، اولاده حلق، اولاده اسریئیل، اولاده شکیم، اولاده حفر و اولاده شمیداع. اینمی مردا باچه گون منسی باچه یوسف بود د مطابق اولاد بابیه های خو.

۳ مگم صلفحاد باچه حفر نوسه جلعاد کوسه ماخیر اولاده منسی هیچ باچه ندشت، بلکه تنها چند دختر دشت؛ اینیا نام های دخترن شی آسته: محله، نوعه، حُجله، ملکه و ترصه. ۴ اونا د پیش العازار پیشوا، یوشع باچه نون و رهبر امدہ گفت: ”خداوند د موسی امر کد که بلده ازمو د مینکل برارون مو ملک بدیه.“ پس د مطابق حکم خداوند یوشع بلده ازوا د مینکل برارون آته ازوا ملک دد. ۵ د امزی رقم بلده طایفه منسی ده تقسیم رسید، علاوه از زمین جلعاد و باشان که د شرق دریای اردن آسته، ۶ چراکه دخترن اولاده منسی ام د مینکل باچه گون اولاده شی ملک د دست آورد. ارے، زمین جلعاد د شرق دریای اردن د باقی اولاده منسی تعلق گرفت.

۷ سرحد طایفه منسی از اشیر تا مکمتت میرسید که د شرق شکیم آسته؛ بعد از ای سرحد طرف جنوب تا منطقه باشنده های عین-تپوح مورفت. ۸ زمین تپوح مربوط طایفه منسی

مُوشد، مگم شارِ تپُوح د سرحدِ منسی د اولادِه اِفرایم تعلق
 میگرِفت. ^۹ بعد ازو ای سرحد د درّه قانه تاه مُوشد؛ شارای
 امزی جای د جنوبِ درّه د مینکلِ شارای منسی، مربوطِ
 طایفه اِفرایم مُوشد. سرحدِ طایفه منسی طرفِ شمالِ درّه
 مورفت و د دریای کته ختم مُوشد. ^{۱۰} جنوبِ درّه مربوطِ
 اِفرایم مُوشد و شمال شی مربوطِ منسی، و دریای کته سرحدِ
 ازوا بُود؛ د شمال سرحدِ ازوا د اَشیر میرسید و د شرق د
 یساکار. ^{۱۱} د یساکار و اَشیر طایفه منسی اینی شاراه دشت:
 بیت-شان و آغیلای شی، یبلعام و آغیلای شی، باشنده های
 دور و آغیلای شی، باشنده های عین-دور و آغیلای شی،
 باشنده های تعناخ و آغیلای شی و باشنده های مگیدو و
 آغیلای شی؛ د شمُول سه تپه. ^{۱۲} لیکن اولادِه منسی باشنده
 های امزی شاراه هئ نَتِنست، بلکه کنعانیا اراده محکم
 دشت که د امزو سرزمی د زندگی خو ادامه بدیه. ^{۱۳} وختیکه
 اسرائیل قوی شد، اونا کنعانیا ره وادار کد که کار جبری
 کنه، لیکن اونا ره بیخی بُر نکد.

درخواستِ اولادِه منسی و اِفرایم

^{۱۴} اولادِه یوسف قد یوشع گپ زده گُفت: ”چرا بلده مو فقط
 یگ تقسیم و یگ حصّه د عنوانِ ملکیت ددی، د حالیکه مو
 یگ قوم کته آستی، قومی که تا آلی ره خداوند مو ره برکت
 دده؟“ ^{۱۵} یوشع دزوا گُفت: ”ازی که شمو قوم کته آستید، د
 جنگل بُر شنید و د اُونجی د سرزمینِ فرزیا و رفائیا زمی ره
 بلده خو پاک کنید، چون کوهستونِ اِفرایم بلده شمو تنگ
 آسته.“ ^{۱۶} اولادِه یوسف گُفت: ”کوهستونِ اِفرایم بلده مو بس

نمونه؛ ولی کنعانی های که د درّه زندگی مونه، گاډی های آینی دره، ام اُونای که د بیت-شان و آغیلای شی آسته و ام اُونای که د درّه یزرعیل آسته.“^{۱۷} اوخته یوشع د خانوار یوسف یعنی د طایفه های افرایم و منسی گفت: ” ارے، شمو یگ قوم کته آستید و زور-و-قوت کلو درید؛ شمو یگ تقسیم نمیدشته بشید،^{۱۸} بلکه کوهستو ام از شمو موشه. اگرچه او یگ جنگل آسته، لیکن شمو میتنید او ره پاک کنید و تا دورترین نقطه شی ره صاحب شنید. ارے، شمو باید کنعانیا ره هی کنید، اگرچه اونا گاډی های آینی دره و زورتو-و-قوی ام آسته.“

تقسیم باقی زمینا

۱۸ اوخته پگ جماعت بنی اسرائیل د شیلوه جم شد و خیمه ملاقات ره د اونجی ایستلجی کد، چون سرزمین کنعان د تصرف ازوا در آمدد.^۲ لیکن د مینکل بنی اسرائیل هفت طایفه بود که ملک ازوا هنوز تقسیم نشدد.^۳ پس یوشع د بنی اسرائیل گفت: ” شمو تا کی تمبلی مونید و داخل نمورید تا سرزمینی ره که خداوند، خدای باباه کلونای شمو دز شمو دده، تصرف کنید؟^۴ از هر طایفه سه نفر انتخاب کنید و ما اونا ره ری موم تا د امزو سرزمی بگرده و ملک ره د نظر گرفته مشخص کنه و دوباره پیش ازمه بییه.^۵ اونا اموزمی ره د هفت حصه تقسیم کنه. یهودا د سرزمین خو د جنوب باقی بمنه و اولاده یوسف د سرزمین خو د شمال.^۶ شمو زمی ره د هفت حصه تقسیم کده مشخص کنید و امو نوشته ره د

اینجی پیشِ ازمه بیرید و ما دَ اینجی دَ حُضُورِ خُداوند، خُدای
مو بَلدِه شُمو پِشک مِیندَزُم. ^۷ لاویا دَ مینکل شُمو هیچ مُلک-
و-زمی نَمیدَشته بَشه، چُون پیشوایی از طرفِ خُداوند تقسیم
ازوا اَسته؛ و جاد و رثوینن قد نِیم طایفه مَنسی مُلک خُوره
که مُوسی خِدمتگارِ خُداوند دَزوا دَد، دَ اُو طرفِ دریای اُردُن
دَ سَمَتِ شَرَقِ گِرِفت.

^۸ وختی اُمُو نفرا باله شُدِه ریی شُد، یعنی اُمُو کسای که بَلدِه
مُشَخَص کدونِ زمی مورفت، یوشع دَزوا اَمَر کده گُفت:
”بورید، دَ اَمزُو سرزمی بَگریدید و مُشَخَص کده دُوباره پیشِ
ازمه بیید و ما دَ اینجی دَ شیلوه دَ حُضُورِ خُداوند بَلدِه شُمو
پِشک مِیندَزُم.“ ^۹ پس اُمُو نفرا رفت و دَ اَمزُو سرزمی گشت و
اُوره دَ مُطابِقِ شارای شی دَ هفت حِصّه تقسیم کده دَ یگ
طومار مُشَخَصات شی ره نوشته کد و دُوباره دَ پیشِ یوشع دَ
خیمه‌گاه دَ شیلوه اَمَد. ^{۱۰} اوخته یوشع دَ شیلوه دَ حُضُورِ
خُداوند بَلدِه ازوا پِشک اَندخت و دَ اُمونجی زمی ره بَلدِه بَنی
اِسرائیل دَ مُطابِقِ پِشک های ازوا تقسیم کد.

تقسیم طایفه بنیامین

^{۱۱} پِشکِ اوّل بَلدِه طایفه بنیامین دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های شی
بُر شُد. تقسیمِ زمینِ ازوا دَ مینکلِ اولادِ یهودا و اولادِ یوسف
اُفتَد. ^{۱۲} طرفِ شمالِ سرحدِ ازوا از دریای اُردُن شروع مُوشد
و ای سرحد دَ دامنه اَریحا طرفِ شمالِ باله مورفت و سُون
غَرَب رفته دَ کوهستو بُر مُوشد و دَ بیابونِ بیت-آون ختم
مُوشد. ^{۱۳} ازونجی ای سرحد دَ لُوز تیر مُوشد، طرفِ جنوب دَ

دَامَنَه لُوز، یعنی دَ بَیت-ئیل؛ بعد ازو سرحد تاه شُدِه دَ عَطَاروت-آدار مورفت که دَ جَنُوبِ کوهِ بَیت-حورون تَینه آسْتِه. ^{۱۴} ازونجی سرحد اِدامه پَیدا مُوکد و دَ سَمَتِ غَرَبِ دُور مُوخورد و از کوهی که رُوی دَ رُوی بَیت-حورون بُود، سُونِ جَنُوبِ مورفت و دَ قَرِیت-بَعْل، یعنی قَرِیت-یَعَارِیم که یکی از شارای اولادِه یهودا آسْتِه خَتَمِ مُوشد. ای سرحدِ غَرَبی ازوا بُود. ^{۱۵} سرحدِ جَنُوبی ازوا از آخِرین نُقطه قَرِیت-یَعَارِیم شُرُوعِ مُوشد و سُونِ غَرَبِ رفته دَ چِشمِه آوهای نِفْتُوحِ مِیرَسِید. ^{۱۶} ازونجی ای سرحد دَ پَیدَمونِ کوهی که رُوی دَ رُوی دَرّه باچه هِنُوم دَ شَمالِ دَرّه رَفائیا آسْتِه، تاه مورفت و دَ دَرّه هِنُوم دَ جَنُوبِ دَامَنَه یُبوسیا رفته دَ عین-روگل تاه مُوشد. ^{۱۷} بعد ازو طرفِ شَمالِ اِدامه پَیدا کده، سُونِ عین-شَمسِ مورفت و دَ جَلیلوت که رُوی دَ رُوی کُوتلِ اَدُمِیمِ آسْتِه، بَرِ مُوشد و ازونجی دَ سَنگِ بوهنِ باچه رُوبین تاه مِیمد. ^{۱۸} بعد ازو دَ دَامَنَه بَیت-عَرَبِه سُونِ شَمالِ تیر شُدِه دَ دَشْتِ تاه مُوشد. ^{۱۹} و سرحدِ دَ شَمالِ دَامَنَه بَیت-حُجله تیر مُوشد و دَ خَلِیجِ شَمالی دریاى مُرده دَ آخِرین نُقطه جَنُوبی دریاى اَرْدُنِ خَتَمِ مُوشد. ای سرحدِ جَنُوبی ازوا بُود. ^{۲۰} و دریاى اَرْدُنِ سرحدِ شَرَقی ازوا ره تَشکِیل مِیدد. ای مُلکِ اولادِه بَنیامینِ بُود دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا و سرحدای ازوا که دَ هر طرفِ مُلکِ ازوا قرار دَشْت.

^{۲۱} اینیا شارای طایفه اولادِه بَنیامینِ دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا آسْتِه: اَرِیحا، بَیت-حُجله، عِمیق-قِصِیص، ^{۲۲} بَیت-عَرَبِه، صِمارایم، بَیت-ئیل، ^{۲۳} عَوَیم، فاره، عُفره، ^{۲۴} کِفر-عمونی، عُفنی و جابَع. دوازده شارِ قَدِ آغیلای شی. ^{۲۵} جِبعون،

رامه، بئیروت، ^{۲۶}مِصْفَه، کَفیره، موصه، ^{۲۷}راقِم، یرفئیل، تراله، ^{۲۸}صیلَع، آلف، شارِ یبوسیا یعنی اورشَلیم، جبعه و قَریت-یعاریم. چارده شار قد آغیلای شی. ای بُود مُلکِ اولادِه بنیامین دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا.

تقسیم طایفه شمعون

۱۹ ^۱پشکِ دوّمِ بلده شمعون بُر شد، یعنی بلده طایفه

اولادِه شمعون دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا. تقسیمِ ازوا دَ مینکلِ مُلکِ اولادِه یهودا رَسید. ^۲ و اینی جایا شاملِ مُلکِ ازوا شد: بئیر-شَبَع، یعنی شَبَع، مولاده، ^۳حَصْر-شوعال، بِالْح، عَصِم، ^۴التولّد، بَتُول، حُرْمَه، ^۵صِقْلَگ، بَیتِ مَرکَبوت، حَصْر-سُوسَه، ^۶بَیت-لباعوت و شاروحن. سیزده شار قد آغیلای شی. ^۷عین، رِمون، عاتر و عاشان. چار شار قد آغیلای شی؛ ^۸ و پگِ آغیلای دیگه که دَ گرد-و-بَر امزی شارا تا بَعَلت-بئیر بُود، یعنی تا رامه جنوبی. ای بُود مُلکِ طایفه اولادِه شمعون دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا. ^۹تقسیمِ اولادِه شمعون از مُلکِ اولادِه یهودا گِرِفته شد، چُون مُلکِ اولادِه یهودا بلده ازوا غدر کَلو بُود. پس اولادِه شمعون تقسیمِ خُو ره دَ مینکلِ مُلکِ ازوا گِرِفَت.

تقسیم طایفه زبولون

^{۱۰}پشکِ سوّمِ بلده اولادِه زبولون دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا بُر شد. سرحدِ مُلکِ ازوا تا سارید میرَسید. ^{۱۱}سرحدِ ازوا طرفِ غَرَب تا مَرعَله باله مورفت و دَ دباشت گت شده تا

دره که روی د روی یقنعام آسته، میرسید. ^{۱۲} و از سارید
سُون آفتو بُرشد طرفِ شَرَقِ دَوْرِ مُوخورد و تا سرحدِ
کِسلوت-تابور مورفت و د دابرت رفته تا یافیع میرسید.
^{۱۳} ازونجی طرفِ شَرَقِ تا جَت-حِفِر و عِت-قاصین تیر شده
د رِمون مورفت و سُون نیعه دَوْرِ مُوخورد. ^{۱۴} بعد ازو سرحد
د شمال دَوْره زده تا حناتون مورفت و د دره یفتح-ئیل ختم
موشد. ^{۱۵} قَطه، نَهلال، شِمرون، یدله و بَیت-لَحَم ام مرِبوط
ازوا موشد. دوازده شار قد آغیلای شی. ^{۱۶} ای بُود مُلک
أولادِه زَبولون د مُطابقِ أولادِ بابِه های ازوا، شارا و آغیلای
شی.

تقسیم یساکار

^{۱۷} پِشکِ چارُمِ بَلدِه یساکار بُر شد، یعنی بَلدِه اولادِه یساکار د
مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا. ^{۱۸} اینی شارا شاملِ سرزمینِ ازوا
موشد: یزرعیل، کِسلوت، شُونم، ^{۱۹} حَفارایم، شیئون،
أناحَرَت، ^{۲۰} رَبِیت، قِشیون، آبِص، ^{۲۱} رِمِت، عین-گَنیم، عین-
حَدِه و بَیت-فَصیص. ^{۲۲} سرحدِ ازوا د کوهِ تابور، شَحَصیمه
و بَیت-شَمس میرسید و د دریای اُردُن ختم موشد. شونزده
شار قد آغیلای شی. ^{۲۳} ای بُود مُلکِ طایفه اولادِه یساکار د
مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم طایفه اشیر

^{۲۴} پِشکِ پَنجُمِ بَلدِه طایفه اولادِه اشیر د مُطابقِ اولادِ بابِه های
ازوا بُر شد. ^{۲۵} اینی شارا شاملِ سرزمینِ ازوا موشد: حِلقت،
حَلی، بَطِن، أَخشاف، ^{۲۶} أَلْمَلک، عَمعاد و مِشال. سرحدِ ازوا

طرفِ غَرْبِ دَ كَوِهِ كَرْمَلِ و شِيحورِ لِبْنِه مِيرَسِيدِ. ^{۲۷} بعدِ اَزُو
 طرفِ شَرْقِ دَوْرِ خورده دَ بَيْتِ- داگونِ مورفت و دَ زِبُولُونِ و
 دَرِه يَفْتَحِ- ئيلِ گتِ شُدِه سُونِ شَمالِ تا بَيْتِ- عميق و نَعِيئِيلِ
 مِيرَسِيدِ؛ اَزُونجی طرفِ چَپِ اِدامه پيدا كده دَ كَابُولِ،
^{۲۸} عَبدونِ، رِحوبِ، حَمونِ و قانه مورفت تا صِيدونِ بُزُرگِ.
^{۲۹} بعدِ اَزُو سرحدِ سُونِ رامه دَوْرِ خورده دَ شارِ ديوالدارِ صُورِ
 مِيرَسِيدِ و اَزُونجی طرفِ حوصه دَوْرِ مُوخوردِ و آخِرِ شَيِ دَ
 پَالُوِي دريایِ كُتِه دَ منطقهِ اَخْزيبِ، ^{۳۰} عَمه، اَفيقِ و رِحوبِ
 مِيرَسِيدِ. بيسْتِ و دُو شارِ قَدِ آغِيلايِ شَيِ. ^{۳۱} اِي بُوْدِ مُلْكِ
 طايْفِه اَوْلادِه اَشِيرِ دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه هَايِ اَزوا، شارا و
 آغِيلايِ شَيِ.

تقسيمِ طايْفِه نَفْتالِي

^{۳۲} پِشكِ شَشْمِ بَلدِه نَفْتالِي بُرِ شُدِ، يعنِي بَلدِه اَوْلادِه نَفْتالِي دَ
 مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه هَايِ اَزوا. ^{۳۳} سرحدِ اَزوا از حِلْفِ، از بَرخْتِ
 بَلُوَطِي كِه دَ صَعْنِيمِ اَسْتِه شُرُوعِ مُوشُدِ و دَ اَدامِي-نِقَبِ و
 يَبْنِئِيلِ اِدامه پيدا كده تا لَقُومِ مِيرَسِيدِ و دَ دريایِ اُردُنِ خْتَمِ
 مُوشُدِ. ^{۳۴} بعدِ اَزُو اِي سرحدِ سُونِ غَرْبِ دَ اَزْنوتِ-تابورِ دَوْرِ
 مُوخوردِ و اَزُونجی دَ حُقُوقِ رَفْتِه دَ جَنُوبِ قَدِ زِبُولُونِ، دَ
 غَرْبِ قَدِ اَشِيرِ و دَ شَرْقِ قَدِ شارِ يَهُودِ دَ نَزْدِيكِ دريایِ اُردُنِ
 گتِ مُوشُدِ. ^{۳۵} شارايِ ديوالدارِ اَزوا صِيدِيمِ، صيرِ، حَمَتِ،
 رَقَتِ، كِنَرِتِ، ^{۳۶} اِدامه، رامه، حاصورِ، ^{۳۷} قادشِ، اِدْرَعِي،
 عينِ-حاصورِ، ^{۳۸} يرونِ، مِگْدَلِ-ئيلِ، حوريمِ، بَيْتِ-عَناتِ و
 بَيْتِ-شَمْسِ بُوْدِ. نوزده شارِ قَدِ آغِيلايِ شَيِ. ^{۳۹} اِي بُوْدِ مُلْكِ
 طايْفِه اَوْلادِه نَفْتالِي دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه هَايِ اَزوا، شارا و

تقسیم طایفه دان

^{۴۰} پشک هفتم بلده طایفه اولاده دان د مطابق اولاد بابه های ازوا بر شد. ^{۴۱} اینی شارا شامل سرزمین ازوا موشد: صرعه، اشتائول، عیر-شمس، ^{۴۲} شعلبین، ایالون، یتله، ^{۴۳} ایلون، تمنه، عقرون، ^{۴۴} التقیه، گبتون، بعله، ^{۴۵} یهود، بنی-برق، جت-رمون، ^{۴۶} میاه-یرقون و رقون قد سرحدی که روی د روی یافا آسته. ^{۴۷} وختیکه اولاده دان ملک خوره د دست آورده نتست، اونا رفته قد لشم جنگ کد و اوره گرفت. اونا اوره قد دم شمشیر زده تصرف کد و دز شی جای-د-جای شد و لشم ره دان نام کد، مطابق نام دان که بابه کلون ازوا بود. ^{۴۸} ای بود ملک طایفه اولاده دان د مطابق اولاد بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم یوشع

^{۴۹} وختیکه اونا زمی ره د مطابق حصه های شی تقسیم کده فارغ شد، بنی اسرائیل د مینکل خو یگ تقسیم د یوشع باچه نون دد. ^{۵۰} د مطابق امر خداوند، اونا اموشار ره که او طلب کد، یعنی تمنه-سارح ره د کوهستون افرایم دزو دد. یوشع اموشار ره آباد کد و دز شی جای-د-جای شد.

^{۵۱} اینمیا جای های بود که العازار پیشوا قد یوشع باچه نون و کته کلونای طایفه های بنی اسرائیل د شیلوه د حضور خداوند د دان درگه خیمه ملاقات د وسیله پشک تقسیم کد. د امزی

شارای پناهگاه

۲۰ اوخته خداوند قد یوشع گپ زده گفت: ^۲ «د بَنی اسرائیل بگی، 'شارای پناهگاه ره که ما د باره ازوا د وسیله موسی قد شمو توره گفتم، بلده خو تعیین کنيد ^۳ تا کسی که یگ آدم ره سهواً و بدون قصد موکشه بننه د اونجی دوتا کنه و اونا بلده شمو پناهگاه بشه از دست انتقام گیرنده خون. ^۴ قاتل باید د یکی امزو شارا دوتا کنه و د دان درگه شار ایسته شده قضیه خو ره د گوش ریش سفیدای شار برسنه و اونا او ره د منه شار د پیش خو برده دزو جای بدیه تا او قد ازوا بمنه. ^۵ و اگه انتقام گیرنده خون از دُمبال ازو ببیه، اونا نباید قاتل ره د دست ازو تسلیم کنه، چراکه او همسایه خو ره نافامیده کشته و پیش ازو قد شی دشمنی ندشته. ^۶ قاتل باید تا غیتیکه د محاکمه د حضور جماعت ایسته موشه دمزو شار بمنه و بعد از محاکمه خو تا وخت فوت کدون پیشوای بزرگ امزو زمان از شار بر نشنه. بعد ازو قاتل میتنه که دوباره د شار و خانه خو ببیه، د شاری که از شی دوتا کدد.»

^۷ پس بنی اسرائیل قادش ره د جلیلیه د کوهستون نفتالی، شکیم ره د کوهستون افرایم و قریت-آربع یعنی حبرون ره د کوهستون یهودا جدا کد. ^۸ و د شرق دریای اردن سون شرق آریحا، باصیر ره که د بیابو د آواری بود و مربوط طایفه رئوبین موشد، راموت ره د جلعاد که از طایفه جاد بود و

جولان ره دَ باشان که از طایفه مَنَسی بُود تعیین کد. ^۹ اینمیا شارای بُود که بلده پگِ بنی اسرائیل و بیگنه‌گونی که دَ مینکل ازوا زندگی مُوکد تعیین شُد، تا هر کسی که یگ نفر ره سهواً بُکُشه بَتنه دَ اُونجی دُوتا کنه و تا غیتیکه دَ محاکمه دَ حُضُورِ جماعت ایسته نَشده، از دِستِ اِنْتِقَامِ گِیرنده خُون کُشته نَشنه.

شارای لاویا

۲۱ ^۱ اوخته کته‌کلونای اولادِ بابِه های لاویا دَ پیشِ العازار پیشوا، یوشع باچه نون و کته‌کلونای اولادِ بابِه های بنی اسرائیل آمد ^۲ و دزوا دَ شیلوه دَ سرزمینِ کنعان کُفت:

”خداوند دَ وسیله موسی امر کد که شارا بلده زندگی کدو و علفچرها بلده چارپایای مو دز مو دده شنه.“ ^۳ پس دَ مطابق امرِ خداوند بنی اسرائیل اینی شارا ره قد علفچرهای شی از مُلکِ خُو دَ لاویا دد:

^۴ پشکِ اولِ بلده اولادِ بابِه های قُهاتیا بُر شُد. دَ لاویای که اولاده هارون پیشوا بُود، سیزده شار از طایفه یهودا، طایفه شمعون و طایفه بنیامین دَ وسیله پشک رسید. ^۵ و دَ باقی اولاده قُهات ده شار از اولادِ بابِه های طایفه افرایم، طایفه دان و نیم طایفه مَنَسی رسید.

^۶ دَ اولاده جرشون سیزده شار از اولادِ بابِه های طایفه یساکار، طایفه اشیر، طایفه نفتالی و نیم طایفه مَنَسی دَ باشان دَ وسیله پشک رسید.

۷ دَ اَوْلَادِهِ مِرَارِي دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِهِ هَاي اَزْوَا دَوَازْدِه شَار اَز طَايِفِه رَثُوْبِيْنَ، طَايِفِه جَاد و طَايِفِه زَبُوْلُوْنَ رَسِيْد.

۸ دَ اَمْزِي رَقْمِ بَنِي اِسْرَائِيْل اَمِي شَارَا و عِلْفَجْرَهَاي شِي رِه دَ وِسِيْلِه پِشْكِ دَ لَوِيَا دَد، اَمُو رَقْمِ كِه خُدَاوَنْد دَ وِسِيْلِه مُوسَى اَمْر كَدُد.

۹ اَز طَايِفِه يَهُودَا و طَايِفِه شِمْعُوْنَ اِيْنِي شَارَا رِه كِه نَامِ شِي گِرِفْتِه مُوشِه، دَد. ۱۰ اَمِي شَارَا دَ اَوْلَادِهِ هَارُوْنَ دَ يَكِي اَز اَوْلَادِ بَابِه هَاي قُهَاتِيَا كِه اَوْلَادِهِ لَوِي بُوْد، تَعْلُقِ گِرِفْتِ، چِرَاكِه پِشْكِ اَوَّلِ بَلْدِه اَزْوَا بُر شُد. ۱۱ اَوَّلِيْنَ شَار كِه دَزْوَا دَدِه شُد قِرِيْتِ- اَرْبَعِ يَعْنِي حِبْرُوْنَ دَ كُوِهَسْتُوْنَ يَهُودَا قَدِ عِلْفَجْرَهَاي گِرْدِ- و- بَرِ شِي بُوْد. اَرْبَعِ اَتِه عَنَاقِ بُوْد. ۱۲ لِيكِنْ زَمِيْنَايِ شَارِ و آغِيْلَايِ شِي دَ كَالِيْبِ بَاچِه يَفْنَه دَ عِنْوَانِ مُلْكِيْتِ دَدِه شُد.

۱۳ تَمَامِ شَارَايِ كِه دَ اَوْلَادِهِ هَارُوْنَ پِيَشُوَا دَدِه شُد اَيْنِيَا بُوْد: حِبْرُوْنَ كِه شَارِ پَنَاهِگَاهِ بَلْدِه قَاتِلَا اَسْتِه، قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، لِبْنِه قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، ۱۴ يَتِيْرِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، اِسْتِمُوْعِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، ۱۵ حَوْلُوْنَ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، دَبِيْرِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، ۱۶ عِيْنِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، يُوْطِه قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي و بِيْتِ- شَمْسِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي؛ يَعْنِي نُهْ شَارِ اَز طَايِفِه يَهُودَا و شِمْعُوْنَ دَزْوَا دَدِه شُد.

۱۷ و اَز طَايِفِه بِنِيَامِيْنَ، جَبْعُوْنَ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، جَبْعِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، ۱۸ عَنَاتُوْتِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي و عِلْمُوْنَ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي دَدِه شُد. جُمْلِه چَارِ شَارِ. ۱۹ پِگِ شَارَايِ اَوْلَادِهِ هَارُوْنَ پِيَشُوَا سِيْزْدِه شَارِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ خُو بُوْد.

۲۰ مگم دَ باقی اولادِ بابِه های قُهاَتیا، یعنی دَ لاویای که اولادِه
قُهاَت بُود شارای تقسیم شد که از طایفه اِفرایم بُود. ۲۱ پس
شکیم که شارِ پناهگاهِ بَلدِه قاتِلا اَسْتِه، دَ کوهستونِ اِفرایمِ قد
علفچرهای شی، جازر قد علفچرهای شی، ۲۲ قِبصایمِ قد
علفچرهای شی و بَیتِ حورونِ قد علفچرهای شی دَزوا دَدِه
شد. جُمْلِه چار شار.

۲۳ از طایفه دان، اِلتقیِ قد علفچرهای شی، جِبِتونِ قد علفچرها
شی، ۲۴ ایلونِ قد علفچرهای شی و جَت-رِمونِ قد علفچرهای
شی دَدِه شد. جُمْلِه چار شار.

۲۵ از نیمِ طایفه مَنسی، تَعنکِ قد علفچرهای شی و جَت-
رِمونِ قد علفچرهای شی دَدِه شد. جُمْلِه دُو شار. ۲۶ پگِ
شارای باقی اولادِ بابِه های قُهاَتیِ قد علفچرهای خُو دَه شار
بُود.

۲۷ دَ اولادِه جِرشونِ که یکی از اولادِ بابِه های لاویا بُود، از نیمِ
طایفه مَنسی، جولانِ دَ باشانِ که شارِ پناهگاهِ بَلدِه قاتِلا اَسْتِه،
قد علفچرهای شی و بعِشترِه قد علفچرهای شی دَدِه شد.
جُمْلِه دُو شار. ۲۸ از طایفه یَساکار، قِشیونِ قد علفچرهای
شی، دابرهِ قد علفچرهای شی، ۲۹ یِرْموتِ قد علفچرهای شی و
عین-گَنیمِ قد علفچرهای شی دَدِه شد. جُمْلِه چار شار. ۳۰ از
طایفه اَشیر، مِشالِ قد علفچرهای شی، عَبدونِ قد علفچرهای
شی، ۳۱ حِلقاتِ قد علفچرهای شی و رِحوبِ قد علفچرهای
شی دَدِه شد. جُمْلِه چار شار. ۳۲ از طایفه نَفتالی، قَادِشِ دَ
جَلیلیه که شارِ پناهگاهِ بَلدِه قاتِلا اَسْتِه، قد علفچرهای شی،
حَموت-دورِ قد علفچرهای شی و قرتانِ قد علفچرهای شی

دده شد. جمله سه شار. ^{۳۳} تمام شارای اولادِ بابِه های
جرشونی قد علفچرهای خو سیزده شار بود.

^{۳۴} د اولادِ بابِه های مِراری که باقی لاویا بود، از طایفه زبُون،
یُقنعام قد علفچرهای شی، قَرته قد علفچرهای شی، ^{۳۵} دِمنه قد
علفچرهای شی و نَحلال قد علفچرهای شی دده شد. جمله
چار شار. ^{۳۶} از طایفه رثوبین، باصِر قد علفچرهای شی،
یَهصه قد علفچرهای شی، ^{۳۷} قَدیموت قد علفچرهای شی و
میفعه قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ^{۳۸} از
طایفه جاد، راموت د جلعاد که شارِ پناهگاه بلده قاتلا آسته،
قد علفچرهای شی، مَحناييم قد علفچرهای شی، ^{۳۹} حِشبون قد
علفچرهای شی و یعزیر قد علفچرهای شی دده شد. جمله
چار شار. ^{۴۰} پگ شارای اولادِ بابِه های مِراری، یعنی شارای
باقی اولادِ بابِه های لاوی که دزوا تقسیم شد، دوازده شار
بود.

^{۴۱} پگ شارای لاویا د مینکل مُلکِ بنی اسرائیل چل و هشت
شار قد علفچرهای شی بود. ^{۴۲} هر کدم امزی شارا د گرد-و-
برِ خو علفچر دشت؛ پگ امزی شارا امی رقم بود.

^{۴۳} پس خداوند پگ سرزمینی ره که د بابِه کَلونای ازوا قَسَم
خورده بود که دزوا میدیه د بنی اسرائیل دد و اونا او ره
تَصَرَف کده دز شی جای-د-جای شد. ^{۴۴} و خداوند دزوا از
هرطرف آرامی دد، امو رقم که د بابِه کَلونای ازوا قَسَم خورده
بود؛ یگ دُشمونِ ازوا ام نَتِنِست که د برابرِ ازوا ایسته شنه،
چراکه خداوند پگ دُشمناي ازوا ره د دستِ ازوا تسلیم کد.
^{۴۵} از پگ وعده های خوب که خداوند د خانوارِ اسرائیل دده

بود، یگ شی ام ناپوره شده نمند، بلکه پگ شی پوره شد.

پس رفتون طایفه های شرق دریای اُردن

۲۲ اوخته یوشع رئوبینیا، جادیا و نیم طایفه منسی ره
کوی کد^۲ و دزوا گفت: ”هر چیزی که موسی خدمتگار
خداوند دز شمو امر کدد، شمو د جای اُورید و از مه ام د
تمام چیزای که دز شمو امر کدم، اطاعت کدید؛^۳ شمو
برارون خو ره د دورون امزی روزای کلو تا امروز ایله
نکدید، بلکه وظیفه ره که خداوند، خدای شمو دز شمو دده
بود، انجام ددید.^۴ آلی خداوند، خدای شمو د برارون شمو
آرامی دده، امو رقم که دزوا وعده کدد. پس آلی شمو میتنید
دور بخورید و د خیمه های خو د سرزمینی که ملک شمو
آسته بورید، د سرزمینی که موسی خدمتگار خداوند د او
طرف دریای اُردن دز شمو دد.^۵ لیکن خوب فکر خو ره
بگیرید که حکم و شریعتی ره که موسی خدمتگار خداوند دز
شمو امر کده، د جای بیرید تا خداوند، خدای خو ره دوست
بدنید، د مطابق تمام راهها-و-طریقهای ازو رفتار کنید،
احکام ازو ره نگاه کنید، دزو محکم بچسپید و قد تمام دل و
تمام جان خو او ره خدمت کنید.“^۶ پس یوشع اونا ره برکت
دده رخصت کد و اونا د خیمه های خو رفت.

۷ د نیم طایفه منسی، موسی د باشان ملک دده بود و د نیم
دیگه شی یوشع د ای طرف دریای اُردن د سمت غرب د
مینکل برارون اسرائیلی ازوا ملک دد. وختیکه یوشع اونا ره
د خیمه های ازوا ریی موکد، اونا ره برکت دد^۸ و دزوا گفت:

”قد مال-و- دولتِ کَلو، قد چارپایای بے حساب، قد نُقره، طَلّا، برونز، آین و کالای پَریمو پس دَ خیمه های خُو بورید و وُلجِه دُشمنای خُو ره قد برارون خُو تقسیم کنید.“^۹ پس اولادِه رثوبین، اولادِه جاد و نیم طایفه مَنسی از پیشِ بنی اسرائیل که دَ شیلوه دَ سرزمینِ کِنعان بود، ری شد تا دَ سرزمینِ جلعاد، دَ سرزمینِ خودون خُو که دَ امرِ خُداوند دَ وسیله مَوسى صاحبِ شُدُد بوره.

جنجال دَ باره قُربانگاهِ نو

^{۱۰} وختیکه اولادِه رثوبین، اولادِه جاد و نیم طایفه مَنسی دَ نزدیکِ دریای اُردُن رسید و هنوز دَ سرزمینِ کِنعان بود، اونا دَ اُونجی دَ بَغْلِ دریای اُردُن یگ قُربانگاهِ آباد کد، یگ قُربانگاهِ غَدر کُته و نُمایان.^{۱۱} بنی اسرائیل دَ غَربِ دریای اُردُن شینید که اونه، اولادِه رثوبین، اولادِه جاد و نیم طایفه مَنسی دَ شُروعِ سرزمینِ کِنعان دَ نزدیکِ دریای اُردُن دَ طرفی که از بنی اسرائیلِ غَربی آسته، یگ قُربانگاهِ آباد کده.

^{۱۲} وختی بنی اسرائیل امی خبر ره شینید، پگ جماعتِ بنی اسرائیل دَ شیلوه جَم شد تا دَ خِلافِ ازوا دَ جنگ بوره.

^{۱۳} پس بنی اسرائیل فینحاس باچه العازار پیشوا ره دَ پیشِ اولادِه رثوبین، اولادِه جاد و نیم طایفه مَنسی دَ سرزمینِ جلعاد ری کد^{۱۴} و قد ازو قتی ده رهبر ره ری کد، یعنی یگ رهبر از هر طایفه اسرائیل که هر کُدمِ ازوا کُته اولادِ بابِه خُو و سرکرده دِسته های هزار نفری دَ مینکلِ بنی اسرائیل بود.

^{۱۵} اونا دَ پیشِ اولادِه رثوبین، اولادِه جاد و نیم طایفه مَنسی دَ

سرزمینِ جلعاد آمد و قد ازواگپ زده گُفت: ^{۱۶}”پگِ جماعتِ خُداوند اینی رقمِ مُوگیه: ’ای چی خیانتِ آسته که شُمو دَ ضِدِ خُدایِ اسرائیلِ کدِید و امروز از پیرویِ خُداوند رُویِ گشتنِید؟ چرا دَ وسیلهِ آباد کدونِ قُربانگاهِ بلدهِ خُو امروز دَ ضِدِ خُداوند شورِش کدِید؟ ^{۱۷}آیا گُناهی که دَ فِغور از مو سر زد کم بُود، گُناهی که تا امروز خودون ره ازو پاک نکدے و بخاطرِ ازو دَ بله جماعتِ خُداوند بلا آمد، ^{۱۸}که امروز شُمو بسم میخاهید از پیرویِ خُداوند رُوی بگردنِید؟ اگه شُمو امروز دَ ضِدِ خُداوند شورِش کنِید، اُو صَباح دَ بله پگِ جماعتِ اسرائیلِ غَضَبِ مُونه.

^{۱۹}ولے اگه زمینِ مُلکِ شُمو نجسِ آسته، دَ اُو طرف دَ سرزمینِ خُداوند تیر شنِید، دَ سرزمینی که جایگاهِ خُداوند ایسته یه و دَ مینکلِ ازمو بلدهِ خُو مُلکِ بگِیرِید. لیکن دَ ضِدِ خُداوند و دَ ضِدِ ازمو شورِش نکنِید و بغیر از قُربانگاهِ خُداوند، خُدایِ مو بلدهِ خُو قُربانگاهِ آباد نکنِید. ^{۲۰}آیا عَخان باچه زارِح دَ باره چیزای که بلدهِ نابُود شدو وَقَف شده بُود خیانتِ نکد و غَضَبِ خُداوند دَ بله پگِ جماعتِ اسرائیلِ نمد؟ دَ یاد شُمو بَشه که تنها اُو بخاطرِ گُناهِ خُو از بین نرفت.“

^{۲۱}اوخته اولاده رثوبین، اولاده جاد و نیم طایفه مَنسی دَ جوابِ سرکرده های دسته های هزار نفری اسرائیل گُفت: ^{۲۲}”خُداوند، خُدایِ خُدايو! خُداوند، خُدایِ خُدايو! اُو میدنه و اسرائیلِ امِ بدنه که اگه ای کار مو از رُوی سرکشی یا خیانتِ دَ خُداوند بُوده بَشه، امروز مو ره ایله نکنه! ^{۲۳}اگه مو بلدهِ خُو قُربانگاهِ ره بخاطری آباد کده بشی که از پیرویِ خُداوند رُوی

بگردنی یا د بِلَه شی قُربانی سوختنی، هدیه غلّه-و-دانه و قُربانی سلامتی تقدیم کنی، خُداوند خود شی از مو بازخواست کنه. ^{۲۴} نه! ای کار ره مو از ترسِ ازی کدی که د آینده بچکِچای شُمو شاید د بچکِچای مو بگیه، 'شُمو قد خُداوند، خُدای اسرائیل چی رابطه دَرید؟' ^{۲۵} اونه، خُداوند دریای اُردُن ره د مینکلِ ازمو و از شُمو سرحد قرار دده، آی اولاده رُوبین و اولاده جاد؛ و شُمو از خُداوند بے نصیب اَسْتید! د ازمی رقم موشد که بچکِچای از شُمو باعث شنه تا بچکِچای ازمو از ترس-و-احترام خُداوند دست بکشه.

^{۲۶} ازمی خاطر مو گُفتی، 'بیبید که یگ قُربانگاه آباد کنی، مگم نه بلده قُربانی سوختنی و قُربانی های دیگه،' ^{۲۷} بلکه تا د مینکلِ ازمو و از شُمو و د مینکلِ نسل های بعد ازمو یگ شاهد بَشه که مو ام عبادتِ خُداوند ره د حُضُورِ اُزو قد قُربانی های سوختنی و قُربانی های سلامتی د جای میری، و تا د آینده بچکِچای از شُمو د بچکِچای ازمو نگیه که، شُمو از خُداوند بے نصیب اَسْتید.

^{۲۸} پس مو گُفتی، اگه د آینده دَز مو یا د بچکِچای مو امی رقم گُفته شنه، مو میتنی بگی، 'نمونه قُربانگاه خُداوند ره توخ کنید که بابه کلونای مو آباد کده، نه بلده قُربانی سوختنی و قُربانی های دیگه، بلکه تا د مینکلِ ازمو و از شُمو یگ شاهد بَشه.' ^{۲۹} از مو دُور بَشه که د ضِدِ خُداوند شورش کنی و امروز از پیروی خُداوند رُوی گشتنده یگ قُربانگاه بلده قُربانی سوختنی، هدیه غلّه-و-دانه و قُربانی های دیگه، علاوه از قُربانگاه خُداوند، خُدای خُو که د پیشِ رُوی خیمه

ازو آسته، آباد کنی.“

^{۳۰} وختی فینحاس پیشوا و رهبرای جماعت، یعنی سرکرده های دسته های هزار نفری اسرائیل که قد ازو قتی بود تورای اولاده رئوبین، اولاده جاد و اولاده منسی ره شنید، قناعت ازوا حاصل شد. ^{۳۱} و فینحاس باچه العازار پیشوا د اولاده رئوبین، اولاده جاد و اولاده منسی گفت: ”امروز ما فامیدم که خداوند د مینکل مو آسته، چراکه شمو امی خیانت ره د ضد خداوند نکدید؛ و شمو بنی اسرائیل ره از دست خداوند نجات ددید.“

^{۳۲} اوخته فینحاس باچه العازار پیشوا و رهبرای از پیش اولاده رئوبین و اولاده جاد از سرزمین جلعاد پس د سرزمین کنعان د پیش بنی اسرائیل آمد و امی خبر ره دزوا رسند. ^{۳۳} ای خبر بنی اسرائیل ره خوشحال کد و بنی اسرائیل خدا ره حمد-و- ثنا گفت و دیگه د باره جنگ کدو قد ازوا و خراب کدون سرزمینی که اولاده رئوبین و اولاده جاد دز شی زندگی موکد توره نگفت. ^{۳۴} و اولاده رئوبین و اولاده جاد امو قربانگاه ره «شاهد» نام ایش و گفت: ”ای د مینکل مو شاهد آسته که خداوند، خدا یه.“

آخری نصیحت یوشع د رهبرای قوم

^{۲۳} بعد از وختای گلو، زمانی که خداوند قوم اسرائیل ره از پگ دشمنای چارطرف شی آرامی دد و یوشع پیر و سالخورده شده بود، ^۲ یوشع تمام اسرائیل ره قد ریش سفیدا،

رهبر، قاضی ها و سرکرده های شی کوی کد و دزوا گفت: ”ما پیر و سالخورده شدیم.^۳ شمو پگ چیزای ره که خداوند، خدای شمو د حق تمام امزی ملّت ها بخاطر از شمو کده، دیدید، چون خداوند، خدای شمو بود که بلده شمو جنگ کد. ^۴ اونه، سرزمین امزو ملّت های ره که باقی منده قد سرزمین پگ ملّت های که نابود کدیم، از دریاچه اردن تا دریای کته د غرب د وسیله پشک بلده شمو تقسیم کدیم تا میراث طایفه های شمو بشه. ^۵ خداوند، خدای شمو خود شی اونا ره از پیش روی شمو هی مونه و از پیش نظر شمو دور موکته و شمو سرزمین ازوا ره تصرف مونید، امو رقم که خداوند، خدای شمو دز شمو وعده کده. ^۶ پس غدر قوی بشید و فکر خو ره بگیری که تمام چیزای ره که د کتاب شریعت موسی نوشته شده، د جای بیرید و ازوا طرف چپ یا راست تاو نخورید، ^۷ تا قد امزی ملّت های که د مینکل شمو باقی منده داد-و-گرفت نکنید، نام خدایون ازیا ره ذکر نکنید و د نام ازوا قسم نخورید و اونا ره عبادت و سجده نکنید، ^۸ بلکه د خداوند، خدای خو محکم بچسپید، امو رقم که تا امروز کدید. ^۹ چون خداوند ملّت های کته و زورتو ره از پیش روی شمو هی کده و تا امروز هیچ کس نتنسته که د برابر شمو ایسته شنه. ^{۱۰} یگ شمو هزار نفر ره پیش مونه، چراکه خداوند، خدای شمو خود شی بلده شمو جنگ مونه، امو رقم که قد شمو وعده کده. ^{۱۱} پس غدر کلو فکر شمو بشه که خداوند، خدای خو ره دوست بدید. ^{۱۲} لیکن اگه روی گشتنده قد باقی منده های امزی ملّت ها که د مینکل شمو باقی منده یگجای شنید و قد ازیا خیشی کده دخترن ازیا ره بگیری و امیا دخترن از شمو ره بگیری، ^{۱۳} د یقین بدید که

خُداوند، خُداى شُمو اُمى مِلَّتْ ها ره دِیگه از پِیش رُوى شُمو
هَى نَمُونه، بَلَكِه اَمیا بَلَدِه شُمو دام و تَلَك و بَلَدِه پُشت شُمو
قَمچى و دَ چِمای شُمو خار جور مُوشه، تا زمانى كه شُمو
امزى سرزمینِ خُوب كه خُداوند، خُداى شُمو دَز شُمو دَدِه از
بَین بورید.

^{۱۴} اینه، امروز ما دَ راهى مورم كه پگِ زنده جانای زمى موره
و شُمو قد تمامِ دل و تمامِ جان خُو میدنید كه از پگِ چیزای
خُوب كه خُداوند، خُداى شُمو دَز شُمو وعده كد، یگ شى ام
ناپوره شُدِه نَمند، بَلَكِه پگِ شى پوره شُد؛ آرے، یگ شى ام
ناپوره شُدِه نَمند. ^{۱۵} لیکن بدیند امو رقم كه تمام چیزای خُوب
كه خُداوند، خُداى شُمو دَز شُمو وعده كد بَلَدِه شُمو پوره
شُد، امو رقم خُداوند پگِ چیزای بد ره ام دَ بَلِه شُمو میره تا
شُمو ره امزى سرزمینِ خُوب كه خُداوند، خُداى شُمو دَز
شُمو دَدِه، نابود كنه؛ ^{۱۶} آرے، اگه شُمو از احكامِ عهدِ
خُداوند، خُداى خُو كه دَز شُمو امر كده، سرپیچی كنید و
رفته خُدايونِ بیگنه ره عبادت و سَجده كنید، اوخته آتَشِ
غَضَبِ خُداوند دَ خِلافِ شُمو دَر میگیره و شُمو امزى
سرزمینِ خُوب كه او دَز شُمو دَدِه، دَ زودى نابود موشید.

عهد و پیمان دَ شكیم تازه موشه

^{۲۴} اوخته یوشع پگِ طایفه های اسرائیل ره دَ شكیم جم
كد. او ریش سفیدا، رهبر، قاضی ها و سرکرده های اسرائیل
ره كوى كد و اونا دَ حُضُورِ خُدا حاضر شُد. ^۲ و یوشع دَ پگِ
قَوْمِ كُفت: ”خُداوند، خُداى اسرائیل اینى رقم موكيه، ’عَدَر

وخت پیش بابه‌کلونای شمو، یعنی تارح آته ابراهیم و آته
ناحور د او طرف دریای فرات زندگی موکد و خدایون دیگه
ره پرستش موکد؛^۳ لیکن ما آته شمو ابراهیم ره ازو طرف
دریای فرات گرفتیم و د تمام سرزمین کنعان گشتندم و اولاده
شی ره کلو کدم. ما دزو اسحاق ره ددم^۴ و د اسحاق یعقوب
و عیسو ره ددم؛ و د عیسو کوهستون سعیر ره بخشیدم تا
ملک شی بشه، مگم یعقوب و باچه‌گون شی د مصر رفت.

^۵ اوخته موسی و هارون ره ری کدم و مصر ره قد کاری که
د مینکل شی کدم، د بلا گرفتار کدم و بعد ازو شمو ره
ازونجی برو اوردیم.^۶ وختیکه بابه‌کلونای شمو ره از مصر برو
اوردیم و شمو د دریای سرخ رسیدید، مصریا قد گاژی های
جنگی و مردای اسپ سوار تا دریای سرخ از پشت
بابه‌کلونای شمو آمد؛^۷ اوخته اونا د پیش خداوند ناله-و-
فریاد کد و او د مینکل از شمو و مصریا تریکی قرار دد و
دریا ره د بله ازوا اورده اونا ره پوشند. شمو قد چیمای خو
دیدید که ما د حق مصر چیز کار کدم. بعد ازو شمو روزای
کلو د بیابو زندگی کدید.^۸ اوخته ما شمو ره د سرزمین
اموریای اوردیم که د او طرف دریای اردن زندگی موکد. اونا
قد شمو جنگ کد و ما اونا ره د دست از شمو تسلیم کدم و
شمو سرزمین ازوا ره تصرف کدید؛ ارے، ما اونا ره از پیش
روی شمو نابود کدم.^۹ اوخته بالاق باچه صفور پادشاه موآب
باله شد که قد اسرائیل جنگ کنه و او بلعام باچه بعور ره
طلب کد تا شمو ره نالت کنه،^{۱۰} لیکن ما نخاستم که توره
بلعام ره گوش کنیم، پس او شمو ره بار بار برکت دد؛ د
امزی رقم شمو ره از دست ازو نجات ددم.

۱۱ وختی شمو از دریای اُردُن تیر شُدِه دَ اَریحا اَمَدید، با شِنده های اَریحا قد شمو جنگ کد، امچنان اَموریا، فِرزیا، کِنعانیا، حِتیا، جَرجاشیا، حویا و یبوسیا؛ و ما اونا ره دَ دِسْتِ از شمو تسلیم کدُم. ۱۲ ما گاوزمبُور ره پیشلون شمو ریی کدُم و امو دُو پادشاه اَموریا ره از پیش رُوی شمو هَی کدُم؛ و ای قد شمشیر و کمونِ از شمو انجام نَشُد. ۱۳ ما زمینی ره که دَز شی زحمت نکشیده بُوید و شارای ره که آباد نکدُید، دَز شمو دَدُم و شمو دَزوا زندگی مُونید و از تاگ های انگور و بِرختای زیتون که نَشنده بُوید، مُوخورید.

۱۴ پس آلی از خُداوند بترسید و اُو ره مُخلصانه و صادقانه خدمت کنید؛ خُدا یونی ره که بابَه کَلونای شمو دَ اُو طرفِ دریای فَرَات و دَ مِصر عِبادت مُوکد از خُو دُور کنید و تنها خُداوند ره عِبادت کنید. ۱۵ و اگه پَرستشِ خُداوند دَ نظر شمو خُوب نیسته، امروز بَلدِه خُو اِنْتِخاب کنید که کی ره پَرستشِ مُونید: خُدا یونی ره که بابَه کَلونای شمو دَ اُو طرفِ دریای فَرَات پَرستشِ مُوکد یا خُدا یونِ اَموریا ره که دَ سرزمینِ ازوا زندگی مُونید؛ لیکن ما و خانوار مه خُداوند ره پَرستشِ مُونی!

۱۶ اوخته قوم دَ جواب شی گُفت: ”از مو دُور بَشه که خُداوند ره ایله کده خُدا یونِ دیگه ره عِبادت کنی. ۱۷ چُون خُداوند، خُدای مو بُود که مو و بابَه کَلونای مو ره از سرزمینِ مِصر از جای که غلام بُودی بُرو اُورد و مُعجزه های بُزرگ دَ پیشِ نظر مو انجام دَد. اُو دَ تمامِ راه های که مو رفتی و از مینکلِ پگِ مِلت های که تیر شُدی، از مو حِفاظت کد؛ ۱۸ و خُداوند

پگ امزو ملت ها ره از پیش روی مو هی کد، د شمول
اموریای که د امزی سرزومی زندگی موکد. پس مو ام خداوند
ره پرستش مونی، چون تنها او خدای مو آسته.

^{۱۹} لیکن یوشع د قوم گفت: ”شمو توانایی ازی ره ندرید که
خداوند ره عبادت کنید، چراکه او خدای مقدس و خدای
غیرتی آسته، او خطا ها و گناه های شمو ره نموبخشه؛^{۲۰}
چون اگه شمو خداوند ره ایله کده خدایون بیگنه ره عبادت
کنید، اوخته او از شمو روی گشتنده دز شمو ضرر میرسنه
و باوجود که د حق شمو خوبی کده، شمو ره نابود مونه.“
^{۲۱} مگم قوم د یوشع گفت: ”نه! مو خداوند ره پرستش مونی.“
^{۲۲} اوخته یوشع دزوا گفت: ”شمو د بله خو شاهد آستید که
خداوند ره بلده خو انتخاب کدید تا او ره عبادت کنید.“ اونا
گفت: ”مو شاهد آستی.“^{۲۳} یوشع گفت: ”پس خدایون بیگنه
ره که د مینکل شمو آسته، دور پورته کنید و دل های خو ره
د خداوند، خدای اسرائیل مایل کنید.“^{۲۴} قوم د یوشع گفت:
”مو خداوند، خدای خو ره پرستش مونی و از آید شی
موشی.“

^{۲۵} پس یوشع د امزو روز قد قوم عهد بسته کد و د شکیم
احکام و قانون ره بلده ازوا مقرر کد.^{۲۶} و یوشع امی تورا ره
د کتاب شریعت خدا نوشته کد؛ و یگ سنگ کته ره گرفته د
اونجی د تی برخت بلوطی که نزدیک جایگاه مقدس خداوند
بود، شیخ کد.^{۲۷} و یوشع د پگ قوم گفت: ”اینه، ای سنگ د
بله ازمو شاهد آسته، چون پگ تورا ره که خداوند دز مو
گفت، ای شنیده؛ پس ای د بله شمو شاهدی میدیه اگه شمو

خُدای خُو ره اِنکار کَنید.“^{۲۸} اوخته یوشع قوم ره رُخصت کد تا هر کس دَ مُلک-و- زمین خُو بوره.

فوتِ یوشع

^{۲۹} بعد امزی چیزا یوشع باچه نون خِدمتگارِ خُداوند دَ سینِ یگ صد و ده سالگی فوت کد.^{۳۰} و اونا اُو ره دَ مُلکِ خود شی دَ تِمَنه-سارح که دَ کوهستونِ اِفرایم دَ شمالِ کوهِ جاعش آسته، دَفن کد.

^{۳۱} قومِ اسرائیل دَ تمامِ روزای زندگی یوشع خُداوند ره عبادت کد، امچنان دَ تمامِ روزای زندگی ریش سفیدای که بعد از یوشع زندگی مُوکد و پگِ کارای ره که خُداوند بَلده اسرائیل انجام دده بُود، مِیدَنست.

^{۳۲} استغونای یوسف ره که بنی اسرائیل از مصر اُورده بُود، دَ شِکیم، دَ امزو پتی زمی که یعقوب از اولاده حمور آته شِکیم دَ صد سِکه نُقره خریدد، دَفن کد؛ و اُو مُلکِ اولاده یوسف شد.

^{۳۳} و العازار باچه هارون ام فوت کد؛ و اونا اُو ره دَ گِبعه، دَ شارِ باچه شی فینحاس که دَ کوهستونِ اِفرایم دَ شی دده شد، دَفن کد.